

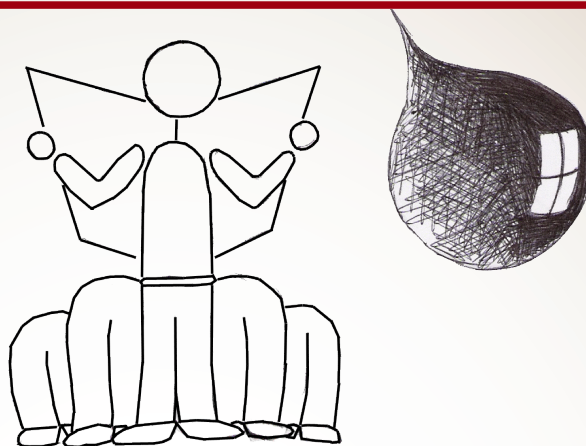
Prostredník 2.B

Prvé aj posledné vydanie (5/07)

Licencia: Freeware

Verzia: 0.0.4.7

Url: <http://www.prostrednik.tk>

Koniec Kofoly v bufete (str. 4)

Recenzia knihy z 2.B (str. 8)

Windows vs. Linux (str. 10)

Interview s našim triednym (str. 13)

Reportáž z Kriváňa (str. 18)

Obsah

Editorial	2
Cesta k časopisu alebo čo si myslíme my	3
Ako to vyzerá u nás na hodinách?	3
Vyhlásenie naj študentov	3
Letná akadémia	4
Ústne maturity = štyri dni voľna	4
Koniec kofoly v bufete?	4
Masaker v autobuse	5
Úradníci a učitelia dostanú od júla viac	6
Spoveď Michala Koppa	7
Šedá hora - recenzia	8
Gainward 7600GS - recenzia	9
Krátka rozprava o Windows a Linux	10
Interview s našim triednym	13
Prieskum o GJH	13
Anketa : aktuálne redakčná rada	14
Tajná sekta na GJH!	16
2.B je najlepšia trieda na GJH!	16
Hra lavíc	17
Podozrivo lesklá tabuľa?	17
Výstup na Kriváň	18
Lezenie	20
Cykloturistika	20
HockeyArena	21
Budúcoročný hokejbalový turnaj	22
Športové aktivity	22
Vtipy	23
Krížovky	24

Vydáva Prostredník, s.r.o.
Novohradská 3 821 08 Bratislava

Redakcia:

Šéfredaktor: Milan Husár

Zástupcovia šéfredaktora: Michal Hajdin, Michal Hozza,

Redaktori: Katarína Balážová, Lukáš Igaz, Andrej Komada, Michal Kopp, Pavol Majer, Filip Pakan, Ľubomír Šteffek, Milan Vraník,

Grafická úprava: Michal Hozza, Michal Markusek,

Jazyková úprava: Michal Hajdin, Milan Husár

Kopírovanie, znovupublikovanie alebo
rozširovanie ktorejkoľvek časti časopisu
sa povoľuje výhradne so súhlasom vydavateľa.
Registrácia ministerstva kultúry SR
pod číslom 3,1415 zo dňa 1.5.2007
ISSN 3,1415 – 409

Distibúcia: 2Bg
(komu? Všetkým, čo majú záujem o naše postrehy.)

Editorial

Je to za nami. Ďalšia letná akadémia je preč, ďalší štvrtáci nás opúšťajú. My sme teraz druháci. Už sme to raz zažili, minulý rok. Ale bolo to iné. Vtedy sme boli len vytrasení malí prváčikovia, ktorí sa báli ozvať, nieto ešte ísť vystupovať na pódium pred ostatných.

Teraz to bolo iné. Pri čítaní záverečných prejavov som si všimol, že niektorí štvrtáci mali slzy na krajíčku. Pred rokom by som sa tomu zasmial.

Prečo? Asi to bude dospievaním, o ktorom som pred tým ani nechcel počuť, postupným zrením, ako to prirovnal raz prof. Kosper. Niečo na tom bude.

Vždy som si myslel, že pocity, ktoré tam ľudia prežívajú, vyzerajú asi takto: odídem z tejto školy, budem mať pokoj, pôjdem na výšku, tam budú len samé večierky, ako to býva vo filmoch, flákanie sa atď.

Opak je však pravdou. Ľudia majú vtedy zmiešané pocity. Sú na svoju školu hrdí a je im zároveň ľúto, že odchádzajú.

Neviem si predstaviť, aké to bude, keď tam budem stáť ja spolu s mojimi súkmeňovcami z triedy. Aké to asi bude? Budeme to pociťovať aj my? Možno. Je to vo hviezdach. V každom prípade prejav našej pani riaditeľky ma chytil za srdce. Okrem iného rozprávala, že máme byť na našu školu hrdí. Štvrtáci to plnili do bodky, bolo to na nich vidieť. Bolo vidieť aj na nej, že to nie sú len naučené reči hovorené do vetra. Rozprávala od srdca, tak ako to sama cítila.

Aj tohtoročná akadémia bola čímsi výnimočná. Mala svoju neopakovateľnú atmosféru a práve tá je neopísateľná. Je to preto, že ju vytvárali ľudia, ktorí tam boli a tvorili ju už len svojou prítomnosťou tam. A ľudí nemožno jednoducho zopár vetami opísať.

Ťažko to popísať. Kto tam nebol, neuverí. Potvrdilo sa mi to, keď sa ma dnes spolužiak, ktorý tam zo zdravotných dôvodov nebol, opýtal, ako bolo. Niektoré veci sa nedajú vyjadriť slovami. Nedá sa to inak, len tam byť. Akékoľvek slová by som použil na opis, nikdy by to nevnímal tak, ako keby tam bol. A z toho pramenia aj články v tomto časopise. Každý, čo sem prispel a stal sa tak členom našej redakčnej rady, nám ukazuje svoj subjektívny pohľad na vec, ktorý môže byť prinajlepšom vždy len opisom danej témy.

V tomto čísle nájdete mnoho zaujímavých článkov, nad ktorými ľudia strávili mnoho času. Na konci čísla je malý dotazník. Boli by sme radi, aby ste ho vyplnili a poslali do redakcie. Dáte nám tak najavo svoje pocity z neho.

Milan Husár

Cesta k časopisu alebo čo si myslíme my

Dobrý deň, večer, ráno...
To už záleží od vás – našich čitateľov.
Bolo našou úlohou a povinnosťou
vytvoriť tento časopis. No nikto sa
nás nepýtal, či to chceme. Čo ak na
to nemáme náladu, čas či talent?
Budeme aj tak za to hodnotení?
Áno!

Nemáš talent - snaž sa.

Nemáš čas - nájdi si.

Nemáš chuť – nevadí, proste píš!

No a keď z toho výjdu bludy, bude
nám zase nadávané - Ste sprostí a
nič neviete. Hovoria nám – budete
kopáčmi kanálov, smetiarmi,
podradnými účtovníkmi a mnohé
ďalšie. Proste ľudia, čo budú trieť
biedu. A prečo?! Že sa nám raz
nechcelo?! Prečo sa nás nikto
neopýta, čo chceme, po čom túžime.
Veď my sme tie študované hlavy,

my nepotrebuje vedieť, čo oni
chcú. My to predsa vieme najlepšie!
Povedia si. No v tom sa hrozne
mýlia.

Hovorí sa, že s vekom
prichádza múdrosť, ale ja vravím, že
časť tejto múdrosti strácame, lebo
zabúdame, čím sme boli. Veď keď
oni boli v školských laviciach, vládol
čulý socializmus. No teraz je realita
iná. A úplne! Naše túžby sú iné, naše
myslenie je iné a naše žitie a bytie je
tiež iné. Nechcem tým povedať, že
sme lepší či horší, len to, že sa k nám
treba správať ináč.

Nie sme deti, ale ani nie
úplní dospelí. Tak nám ospravedlňte
tú jednu srandičku. Ale vážnosti už
máme tiež dosť. Viem a chápem, že
je niekedy ťažké opýtať sa: „Ako sa
máš?“, a „Čo si myslíš o tom?“ Sme

predsa len mladší a neskúsenejší, ale
keď sa pozriete na svet našimi očami,
zistíte, že sme strašne zaškatulkovaní
a obmedzovaní (nevieš to, tak sa tam
nedostaneš).

My máme svoje sny a mnohí
z nás o ne bojujú, a preto zostávajú
dlho hore do noci, aby sa naučili, čo
treba. No nakoniec nám dá dajaký (s
prepáčením) tupec aj tak dvojku, i
keď to vieme na jednotku a len preto,
že sa na začiatku trochu z nervozity
zakoktáme. Je to spravodlivé???

Alebo takto: „Je to spravodlivé vzdať
sa svojho sna, že mám málo síl?“
Podľa mňa nie !!! A aj tak jediné, čo
môžem, je vyjadriť svoj nesúhlas s
týmto systémom. No viem, že nie
som sám. A musím dúfať, že sa to
čoskoro zmení.

Michal Markusek

Ako to vyzerá u nás na hodinách?

Niektoré naše vyučovacie
hodiny vedia byť zábavné a niektoré
nie. Na niektorých sa niečo naučíme
a na niektorých si pospíme. NOS-ka
je ideálnou hodinou pre oddych,
relax a uvoľnenie pred záverom dňa.
Fyzika potom ide lepšie. Na etike sa
tiež dá oddýchnuť. Ale NOS-ke sa
to nevyrovná.

Musím len počúvať
nesprávne názory iných. Nezdá sa to
veľa, ale keď si myslím dačo iné, tak
je to pre mňa odpad.

Po etike nasleduje geografia.
Tam si radšej zapínam diktafón, aby
mi pri rýchlosti výkladu náhodou

neunikla nejaká „veľmi dôležitá“
informácia. Na písomke predsa
nemám všetko na mape zavesenej
na tabuli.

Na dejepise rád privítam
notebook na svojej lavici. A taktiež
lúč z premietacky ktorý na mňa
svieti, keď sa trochu nakloním pri
písaní.

Na angline si vypočujem
známe frázy: „Robte so sebou už
niečo, ...“ alebo „Motivačných 5 z 5,
...“ V mojom prípade zase počujem :
„Nemáš, takže 0 z 5, ...“

Profesorka sa nás snaží
motivovať, ale nejako necpíťujem

nutkanie sa učiť anglinu.

Na biológií k nám zavíta
meotar a fólie pani profesorky
Jankovičovej. Tá nás rada poteší ich
hojnosťou a taktiež nejakým tým
opakovacím programom.

Telesnú si užívam. Hlášky
pána profesora Slušného sú
neoceniteľné. O niektorých ľuďoch
sa od neho dozviem také veci...,
najmä keď hráme basketbal alebo
volejbal. Vtedy nádherne vynikne
talent niektorých jedincov.

Lukáš Igaz

Vyhlásenie naj študentov

Dňa 22.6.2007 sa v budove
školy Gymnázia Jura Hronca
bude konať vyhlásenie najlepších
študentov kraja za školský rok
2006/2007.

Slávnostnej udalosti sa zú-

častní aj minister školstva Sloven-
skej republiky Ján Mikošaj.
Vyhlásenie a odovzdanie cien sa
uskutoční o 20.00 hodine.

Po zverejnení výsledkov je
pre prítomných pripravené malé

občerstvenie a zábava so živou
hudbou až do skorých ranných
hodín.

(TASR)

Filip Pákan

Letná akadémia - Úspechy a program 2.B

Dňa 11.5.2007 o 10:00 sa v Univerzitnom pastoračnom centre (UPC) konala už tradične letná akadémia Gymnázia Jura Hronca (GJH), na ktorej sa každoročne oceňujú žiaci za zásluhy a reprezentáciu školy v súťažiach. Zároveň prebieha rozlúčka so štvrtákmi, ktorých čaká už „len“ maturita.

Medzi jednotlivými príhovormi štvrtákov prebiehali vystúpenia, ktoré si triedy pripravili samy. Celkovo vystúpili 3 školské kapely, jedna speváčka a niekoľko tried si pripravilo tanečné, hudobné, divadelné a iné vystúpenia. Naša trieda nemala, ako už tradične,

pripravený žiaden príspevok a ani naše spevácke a hudobné talenty sa neodhodlali zaspievať alebo zahráť, čo som ja osobne bral ako plus. Z našej triedy získali ocenenia dvaja žiaci, a to Michal Hajdín a Igor Liška. Prvý menovaný bol ocenený za účasť a umiestnenie v matematickej a fyzikálnej olympiáde, v Náboji z matematiky a fyziky a korešpondenčných súťažiach KMS a FKS. Igora Lišku ocenili za účasť a dobré umiestnenie v olympiáde z anglického jazyka.

Najviac ocenení, rovnako ako aj po minulé roky, získali žiaci z medzinárodného programu IB a taktiež študenti štvrtých ročníkov. Na záver akadémie odznela

študentská hymna Gaudeamus Igitur, ktorú mali spievať štvrtáci spolu s ostatnými študentami, ale podľa toho, čo som videl a počul, to tak nebolo. Nášho triedneho učiteľa prekvapilo, že z hymny odznelo viac ako malo (podľa jeho slov sa spievať mali len dve slohy).

Na záver by som rád povedal, že mi bolo ľúto tých, čo sa tlačili v spojoch MHD, ktoré (ako vždy) nie sú pripravené a vhodné na prepravu takej veľkej kapacity ľudí (tí, ktorí to videli alebo zažili, vedia, o čom hovorím).

Pavol Majer

Ústne maturity = štyri dni voľna

Budúci týždeň sa budú konať ústne maturity. Pre štvrtákov je to najhorší týždeň roka, ale pre nás, čo to máme ešte len pred sebou, to znamená štyri dni výletov, prípadne voľna.

Od pondelka 21.5. až do štvrtka 24.5. pôjdu žiaci 2.B na výlety. Počas informatiky (15.5.) som sa od pani profesorky Eližerovej dozvedel, že našu triedu bude mať na starosti ona, lebo pán profesor Kosper bude prítomný na maturitách. Pani profesorka nám (tým čo sme tam vtedy boli) povedala, že jeden

deň pôjdeme do botanickej záhrady tak, ako aj minulý rok. Ďalší deň sa pôjdeme člnkovať na Dunaj – ja osobne si myslím, že to bude najlepšie a taktiež bude menej ľudí chýbať. Tretí deň strávime s pani profesorkou Vicenovou na čítačke a posledný deň sa ešte nerozhodlo, kam sa pôjde. V piatok sa bohužiaľ normálne učí – zlá správa hlavne pre tých, čo ešte nemajú tri známky z chémie!

Po maturitách sa to vymení, my budeme závidieť štvrtákovi a oni si budú užívať voľno, zatiaľ čo

my budeme makat' a opravovať si známky – na čo nám už veľa času nezostáva. Veď klasifikačná porada je už 25.6. a to sa týždeň pred ňou už neučí. 20.6. bude športový deň a zároveň sa vyhlási víťazná trieda džbánu Jura Hronca, ktorý my opäť nevyhráme (??).

Ten posledný mesiac treba už nejako vydržať a potom si konečne užijeme dlho očakávané letné prázdniny.

Pavol Majer

Koniec kofoly v bufete?

Zhruba pred piatimi týždňami rozpútal pokojné diskusie na školských chodbách oznam, že školský bufet ju vypúšťa zo svojej ponuky. „Total koniec“, vyjadrila sa pani Gulášová, majiteľka a prevádzkovateľka školského bufetu. Reakcie sú rôzne, od tých, čo to nadľahčujú, typu „mohli by konečne začať čapovať pivo“, až po radikálnejšie „nemôžu nám zakázať

kofolu, podme štrajkovať“. Tak, či onak, väčšina študentov nesúhlasí. Podľa nariadenia, na základe ktorého je zákaz predaja kofeínových nápojov osobám mladším ako 15 rokov, však váhy zákona sú naklonené na strane bufetu, nakoľko si sem chodia kupovať desiaty aj deti z 10 metrov vzdialenej základnej školy, u ktorých drvivá väčšina neprekročila vekovú hranicu 15 rokov.

Na celom prípade je najviac zarážajúce, že ak sa má toto nariadenie na škole dodržiavať, je potrebné zrušiť všetky možnosti, ako sa ku kofole dostať v areále školy. Týmto apelujem na to, že dva kroky od bufetu je automat na čaj, horúco čokoládu a v neposlednom rade aj čiernu kávu s pomerne vysokým obsahom kofeínu. Okrem iného je toto nariadenie z dielne ministerstva

vnútra v platnosti už skoro rok, a tak sa pýtame, prečo to doteraz nikoho netrápilo?

Vedenie školy sa zasa raz prepočítalo. Študenti si našli nový spôsob, ako sa dostať k svojmu obľúbenému stimulujúcemu nápoju, a to použitím Jednoty v neďalekom businesscentre Apollo. Problémom nie je ani tak vzdialenosť, ale skôr fakt, že centrum je od školy oddelené trojprúdovou obojsmernou cestou,

cez ktorú musia študenti prejsť, ak sa chcú čo najrýchlejšie ku kofole dostať. Tu sa nám vynára ďalšia otázka: Čo je väčšie nebezpečenstvo? Trochu kofeínu, ktorý je pre väčšinu konzumentov absolútne neškodný, alebo prechod cez rušnú ulicu, ktorý je navyše urýchl'ovaný blížiacim sa zvonením.

Dobry námet na diskusiu, ktorá by však asi nemala veľké výsledky. Jediný, kto môže, bohužiaľ, kofolu

opäť pripustiť, je vedenie školy, na ktoré je taktiež vyvíjaný nátlak zo strany platnej legislatívy. Ostáva nám už len veriť, že nič horšie sa už nestane, nakoľko kofola bola na našej škole už niekoľko rokov tradíciou a v neposlednom rade jedným z najvýhodnejších predajných artiklov školského bufetu.

Milan Husár

Masaker v autobuse

Každý deň dochádzam do školy trolejbusom, v prípade školských akcií i autobusom. Bol to nádherný jarný deň. Ako každý iný, len tak teplo nemuselo byť. V piatok ráno som sa vybral na letnú akadémiu, ktorá sa konala v Slávičom údolí. 208-čkou som sa (už ako som si naplánoval s 10 sekundovým predstihom) odviezol na Hodžovo námestie. Keď som došiel na zástavku 39-viny, čakalo ma nemilé prekvapenie („a nie mňa samého“). Množstvo GJH-ákov (vrátane ľudí z 2.Bg) už stálo na zástavke a čakali na bus, ktorý nás mal dopraviť do Slávičieho údolia. Bolo nás tam dosť, ale pomyslel som si, že dobrých ľudí sa všade veľa zmestí. No keď prišiel autobus a jeho dvere sa začali pomaly otvárať, najprv ma ovalil pach, no potom aj padajúce telá, ktorým sa podarilo nastúpiť na predchádzajúcej zástavke. Tí, čo ešte prežili (spomedzi tiel čo vypadli) a vstali, znova sa začali hrnúť do vnútra už aj tak praskajúceho vo švoch (zvároch) autobusu aj s novou dávkou, v ktorej som bol aj ja.

„Podarilo sa“, pomyslel som si víťazoslávne, keď som sa ocitol dajakým zázrakom za zatvorenými dverami (zvnútra). Môj víťazoslávny úsmev vystriedala ale v okamihu hrôza. Po zavretí dverí sa uvoľnila na mňa ďalšia masa tiel, ktoré sa práve zosypali z posmrtného křča zástavky. Bolo to ešte o to horšie, že vzduch

(ktorý teraz už tvoril 85%-CO₂ a 15%-iné plyny) mal nedefinovateľný zápach a bol nedýchateľný. Po dvoch minútach som začal strácať vedomie. Avšak prišla záchrana – no zase ako pre koho – zástávka. Po otvorení dverí sa na mňa vyvalila zvyšná masa tiel. Jednému nebožtíkovi (nech mu je zem ľahká) som chytro zhabal dýchací prístroj, veď on ho už potrebovať nebude. A s novým odhodlaním som sa pustil tlačiť do autobusu, pričom sa mi podarilo vystúpiť až na vrchol. V úzadí dakto kričal, nech mu zídu z čriev, radšej nech sa mu postaví na pľúca. Dýchací prístroj mi bol viac-menej nanič, i keď som stále nevedel odpoveď na otázku, ako som sa dostal tak vysoko, keď som predtým stál ledva dole.

Nad touto otázkou som ale dlho uvažovať nemusel, totižto jeden kompetentný vedec mi ju zodpovedal hneď na mieste. Jeho teória bola jasná, do autobusu sa zmestí $n+1$ ľudí, pričom n je masa v autobuse. Z tohto jeho záveru sme teda nakoniec uvážili (ja a on), že priestor v autobuse je nekonečný. Akonáhle si uvedomil, akú geniálnu myšlienku sme spolu vyprodukovali, okamžite zbalil tabuľu, na ktorej mi prednášal o nekonečnosti (ani neviem, kde ju tam nabral a napchal, ani nehovoriac i keď už mám dajakú tú matnú predstavu) a na ďalšej zástavke s masou tiel vypadol a

utekal prezentovať svoje poznatky Rade udeľujúcej Nobelovej ceny.

„Aspoň niekto sa zachránil včas“, pomyslel som si zmorene. Kyslík v dýchacom priestore začal pomaly dochádzať a mne sa zase zahmlieval zrak. Povedal som si, že vydržím. Na druhej zástavke som dokonca takmer vypadol, no za pomoci posmrtného křča a zvyškov vedomia som sa ešte udržal vnútri. Na predposlednej to už ale môj posmrtný křč nevydržal (došiel kyslík) a spolu s ostatnými pár telami bol vyhodený z autobusu. Prebralo ma až d'obanie supy do prstov. Pomaly som vstal a trhanými, ale predsa krokmi a hlbokými nádychmi čerstvého vzduchu som sa vydal smerom k Slávičiemu cintorínu. Na konečnej som videl množstvo tiel padlých v autobuse. Autobusár ešte vypratával telá z uličiek, keď som šiel okolo. Supy sa prehánali medzi nimi a trhali sa o zvyšky čriev dajakého nešťastníka. Hrobári začali akurát vychádzať a zväzovať telá do hromadných hrobov. Zastavil som sa pri pomníku padlých (v autobuse) a položil naň kyticu kvetín kúpenú od malého kvetinára sediaceho tam a pozorujúceho tú scenériu od rána. Pri podávaní kytice sa ma niečo opýtal: „Bolo to treba?“ A ja sa pýtam to isté: „Bolo to vážne nutné?“

Michal Markusek

Úradníci a učitelia dostanú od júla viac

2. mája 2007, 12:20

Viac než 350 000 štátnych úradníkov, učiteľov a ďalších zamestnancov pracujúcich vo verejnom sektore zarobí od júla o niekoľko sto korún viac. Vládny kabinet dnes totiž schválil zvýšenie ich miezd o 4 až 7 %. Nárast platov si v druhom polroku 2007 vyžiada spolu asi 2,5 miliardy korún. V budúcom roku, keď budú vyššie mzdy platiť celých dvanásť mesiacov, sa výdavky približne zdvojnásobia.

“Bolo to pokryté v štátnom

rozpočte na rok 2007,” povedala o zdrojoch peňazí na tohtoročné zvýšenie miezd ministerka práce Viera Tomanová, ktorý návrh predložila.

Zamestnanci štátnej verejnej správy by tak podľa vládneho materiálu mali mať minimálnu hrubú mzdu bez príplatkov 5610 korún. Maximálne by mali zarobiť 30 670 korún. Celonárodný priemer zárobkov na Slovensku by mal tento rok podľa odhadov stúpnuť z vlaňajších necelých 18 700 korún na asi 20-tisíc korún.

Vláda sa ešte vlni zaviazala, že úrady prepustia asi pätinu svojich zamestnancov. Premiér Róbert Fico od toho očakáva šetrenie peňazí. Ministri však prednedávnym predložili návrhy, ktoré počítali s miernejším prepúšťaním. Premiér materiál odmietol a žiadal, aby úrady záväzok prepustiť 20 percent ľudí dodržali.

Zdroj: http://spravy.pravda.sk/uradnici-a-ucitelia-dostanu-od-jula-viac-f0i-/sk_domace.asp?c=A070502_122035_sk_domace_p23

Komentáre

Milan Husár:

Streda ráno, každodenná rutina, sedem štyridsaťpäť, vykračujem si po školskom chodníčku v nádeji, že som dnes na nič nezabudol. Avšak už zopár metrov pred bránou školy vidím niečo divné: študenti v zjavne veselej nálade, ako Židia pri oslave Bar-micwa, kráčajú opačným smerom. Vravím si, o čo ide? Zrazu sa na mňa vyrúti Mišo a povie mi: „Dnes nie je škola, profesorom zvýšili platy, máme voľno, všetci oslavujú.“ Zarazil som sa, či nejde náhodou o nejaký kvázi prvoaprílový žart alebo čosi podobné.

Ale bolo to tak, na bráne školy to stálo čierne na bielom, presnejšie zelené na bielom. Vojdem do školy, zdraviac Kospéra, ktorý vyzeral ako po vypití riadne vyzretej vinei.

Po príchode domov som samozrejme šiel ihneď na internet zistiť niečo bližšie o tom. Je to pravda, zvýšili im platy! O 5 %, čo je reálne asi 400 SK plus. Je to dôvod naozaj na takú radosť?!

Na druhý deň hodovanie

pokračovalo. Takmer sa neučilo. Tretí deň sa to pomaly dostávalo do normálnych koľají, pričom niekoľko učiteľov ešte bolo neprítomných vďaka narastajúcemu ultimátu lekárov a zdravotníkov, ktorí sa pomaly, ale isto chystajú na štrajk kvôli nespokojnosti so svojimi pracovnými podmienkami. Boli ešte stále psychicky a najmä fyzicky zlomení.

O deň neskôr eufória opadla a nálada bola skôr pochmúrnejšia. Prečo? Nik z nich si vraj neprečítal správu do konca, teda tých 5 % a keby aj, nik nemal čas a ani chuť to prepočítavať. No pekne, vzhľadom na zameranie našej matematickej alma mater viem, že sa zjavne prepočítali.

Je to úsmevná príhoda, ale aj mi ich príde ľúto. Nemožno im to zazlievať. Opäť sa však potvrdil populizmus nášho pána premiéra, ktorý nás zase raz dobehol a ktorého činy sa zo dňa na deň stále viac podobajú, akoby práve on dosť často pil tú spomínanú dobre vyzretú vineu.

Filip Pakan:

Jedného všedného dňa som prišiel do školy a bol som udivený, čo sa deje. V celej budove hrala hudba, učitelia boli vysmiati, ako keby nemali dosť svojich starostí, proste všade sa oslavovalo.

Neskôr som sa dozvedel, že pedagógom bol zvýšený plat o 5%. Úprimne – nebolo mi jasné, z čoho sa učitelia tak tešia. Veď tak málo percent z ešte menšej mzdy nestojí za reč. Ale aspoň vidím, koľko málo stačí učiteľom ku šťastiu. Niektorí už v mierne podguráženom stave vykrikovali: “Eeej, populista nám predsa len zvýšil platy!”

Oslavy prebiehali počas celého dňa, takže z nastanej situácie sme napokon profitovali aj my žiaci. Každopádne to bol príjemný zážitok spoznať pravú, nefalšovanú, učiteľskú radosť a zistiť, že učitelia nie sú žiadni svätci, ale obyčajní smrteľníci.

Spoved' Michala Koppa, študenta GJH z 2.Bg

Aký ste mali pocit, keď ste prišli na GJH?

Keďže prvýkrát som bol na GJH na dni otvorených dverí, bol som milo prekvapený. Študenti robili rôzne pokusy a vyučovanie prebiehalo na vysokej úrovni. Žiaci boli na hodinách uvoľnení a škola, v skutku, vyzerala skvostne, aj keď ja sa na svoju bývalú školu nemôžem sťažovať.

Ako vnímate GJH teraz?

Páči sa mi tu. Príjemný kolektív a väčšinou super učitelia na škole, aspoň ja som dostal pomerne dobrých, aj keď nie všetci sú fajn. Škola je pekná a moderná. No, až na ihrisko. Človek si pripadá, ako keby nebol v Bratislave, ale niekde na horách. Tie kopčeky sú dosť nebezpečné.

Nájdu sa aj takí učitelia, ktorých by ste vyradili zo školy?

Určite áno.

Môžete mi niektorých menovať a povedať prečo by ste ich vylúčili?

Nie, pretože to nezáleží odo mňa, či budú alebo nebudú vylúčení. Dôvod je hlavne kvôli ich učebným metódam, pretože ak chcem z niektorých premetov maturovať, mal by som ich aspoň ako tak ovládať a ak ma to učiteľ nie je schopný naučiť, mám problém.

Asi rád športujete, keď ste spomínali ihrisko. Ste spokojný s aktivitami školy?

Školských aktivít je, myslím si, hojne. Máte pravdu. Rád športujem, takže sa viac zaujímam o tie športové činnosti a tých je za rok,

v skutku, dosť. Ostatných aktivít sa nezúčastňujem, ale som o nich informovaný. Je vynikajúce, že na škole je toľko aktívnych ľudí, ktorí majú záujem, aby škola prosperovala.

Vy ste sa o prosperitu školy nejakým spôsobom zaslúžili?

Okrem športových súťaží ani nie.

Akých športových aktivít ste sa zúčastnili. Umiestnili ste sa v niektorých ako kolektív?

Na škole sa hral volejbal, futbal, basketbal a hokejbal. Futbal sa ešte hrá. Volejbal sme skončili štvrtí, ale pre nás je to miesto ako prvé, pretože pred nami skončili už len štvrtáci. V hokejbale sme boli druhí, čo je veľký úspech už po dva roky. V basketbale sme nebodovali. Dievčatá tiež hrajú, ale len v basketbale sa umiestnili na lepšom mieste ako my.

Ako ste spokojný s triednym kolektívom, určite ste s niektorými chalanmi aj hrali spolu v tíme?

Môj kolektív v triede je rozdelený na programátorov a na druhú stranu, ktorá spolu chodí von a zábava sa. Ale dokopy sa spolu všetci v pohode bavíme, takže v tom nevidím problém. Áno, s niektorými chalanmi sme spolu hrali, veď máme v triede aj športovcov, vrátane mňa.

Sú v triede ľudia, ktorí robia česť škole alebo triede?

Áno, sú, ale ich nechcem prechváliť a preto ich nebudem spomínať. Ale v podstate každý sa svojim pričinením postará o česť školy. Nemáme v triede čierne ovce.

Páči sa vám na škole niečo

konkrétne?

Áno, čalúnené kreslá (smiech). Vždy na nich zažijeme hodne zábavy a spoznáme nových ľudí. Najlepšie sa na nich odpočívajú a nenájduť lepšie miesto na spánok v celej škole.

Aké máte vzťahy medzi triedami?

No, keďže bojujeme o džbán Jura Hronca, tak celkom súťaživé, ale to len pri súťažiach. Inak celkom fajn. Každý trávi čas po svojom, ale v škole sme stále na chodbách a bavíme sa s inými triedami. Nájdu sa aj výnimky, ale tie len potvrdzujú pravidlo.

Ak by ste mohli niečo odkázať iným študentom, ktorí by sa chystali na gymnázium, čo by to bolo?

Aby sa tešili. GJH je škola života a priateľstva, ale aj pomerne kvalitná a náročná. Vrelo odporúčam.

Ďakujem za rozhovor.

Michal Kopp

Šedá hora

Dvaja mladí študenti, Michal Markusek a Karol Nagyéri, sa rozhodli, že napíšu spolu sériu kníh – Lebečný meč. Momentálne píšu len prvú knihu zo série – Šedá hora. Autori plánujú napísať 19 kníh. Zatiaľ je napísaných 6 kapitol prvej knihy, ktorá by mala vyjsť na internete po prázdninách.

Štýl je ovplyvnený Terryom Prattchetom, autorom kníh o úžasnej Plochozemi, ale je jedinečný. Kniha pôsobí amatérsky, ale vtipne. Je to ich prvý pokus, čo je aj vidieť. Nedostatky v písaní sú však vyvážené dejom a ich originálnym humorom. Autori sa snažia parodovať celý fantasy žáner, ako aj fantastické postavičky. Napr. zo vznešených elfov urobili ožranov, ľuďom z dávnych čias dali modernú reč aj s bratislavsko-GJHáckym slangom.

Používajú aj rozsiahle opisy,

vd'aka čomu si čitateľ môže dokonale predstaviť celú atmosféru i krajinu, no nechávajú mu aj priestor pre vlastnú fantáziu. Dokážu čitateľa zaujať a vtiahnuť do deja. Určite sa ju oplatí prečítať.

Na začiatku knihy musia hrdinovia opustiť svoju dedinu, ktorá bola prepádnutá banditmi. Uháňajú smerom k Šedej hore, do ktorej blízkosti sa už dlho nikto neodvážil vstúpiť. Po ceste padnú do roklinky, kde ich zajmú trolovia. Podarí sa im uniknúť a postupujú ďalej. Do Elizabethinho barančeka sa vteli démon, ktorí im pri prechode čarovným lesom spôsobí problémy tým, že uráža strážcov lesa. Tí sa urazia a chcú ich dolápiť.

Podarí sa im uniknúť?

Úryvok:

Albert si uvedomil až po chvíli, že cudzinec sa mu pozerá priamo do brlohu a čaká, čo asi urobí. To ho udivilo, lebo ešte nikto, čo slúžil v Južnej bráne, neodhalil skryté okno, a to tam bol dlho. Sám ho mal dakedy problémy nájsť. Cudzinec si to očividne všimol a hlasom maximálneho flegmatika povedal: –Prídeš mi už konečne otvoriť. Nechce sa mi tu stáť celú noc.

Michal Hozza

<http://skullsword.ifastnet.com>

*Autori privítajú sponzorské dary na financovanie vlastnej dómeny a webhostingu.

Gainward 7600GS 256MB DDR3 AGP 8x

Po dlhšej dobe som opäť trochu zainvestoval do počítača a to v podobe novej grafickej karty GeForce 7600GS. Moja stará GF FX5200 si už pýtala ísť do dôchodku, pretože na nové hry jednoducho, ani na minimálne detaily, nestačila. Dlhú dobu som mal vybrať ATI X1650Pro, ale keď som objavil nVidiu 7600GS s DDR3 pamäťami (predtým sa GS vyrábali len s DDR2) nebolo čo riešiť. Vedel som, že po pretaktovaní bude suverénne lepšia, ale o tom už naša recenzia. ☺

Balenie + príslušenstvo:

V balení nečakajte žiadny zázrak. Žiadnu novú hru nenájdete. Ale čo by ste čakali za 3000 Sk? Balenie obsahuje samotnú kartu, CD s drivermi, manuál, redukciu pre prídavné napájanie z molexu na PCI-E a kábel rozvetvujúci TV/OUT port na karte.

Karta:

Karta ma červené PCB pokryté aktívnym chladičom. Je zrejmé, že výrobca myslel na hlučnosť ako aj na

účinnosť chladiča. Na to, že sa jedná o východiskový chladič v porovnaní s inými výrobcami, hodnotím ho veľmi slušne. Na karte sú štyri pamäťové moduly. Dva z nich sú chladené vlastným pasívom, ďalšie dva sú pod turbínou.

Špecifikácia:

Jadro: G73

Takt jadra: 450Mhz

Takt pamätí: 550Mhz

Zbernica: 128 bit
Priepustnosť: 12,8 GB/s
Pixel pipeline: 12
Vertex pipeline: 5
Shader model: 3.0
ROP: 8
Rozhranie: AGP 8x
Výstupy: VGA, DVI, TV OUT

Pretaktovanie a teploty:

Pôvodné takty na karte sú 450/550 (jadro/pamäte). Keďže 7600GS je oproti svojmu výkonnejšiemu, ale aj drahšiemu bratovi 7600GT výrazne podtaktovaná, dalo sa čakať, že nielenže GT dobehne, ale aj predbehne a nebolo tomu inak ani v tomto prípade. Maximálne takty aké som dosiahol boli neuveriteľné! 583/838Mhz (bez zvýšeného napätia !!!). O takýchto taktoch na karte za 3000 Sk sa mi ani nesnívalo. Pri týchto sa už však objavovali

artefakty a čo je horšie, hra po pár minútach spadla. Ako stabilné takty teda odporúčam 550/800, kedy má karta vyšší výkon ako

GT, aj ako všetci jej konkurenti a naviac je stabilná. Aj tak frekvencia 1600 Mhz (800*2 -> Dual Data Rate) pre 1,6ns DDR3 je slušná.

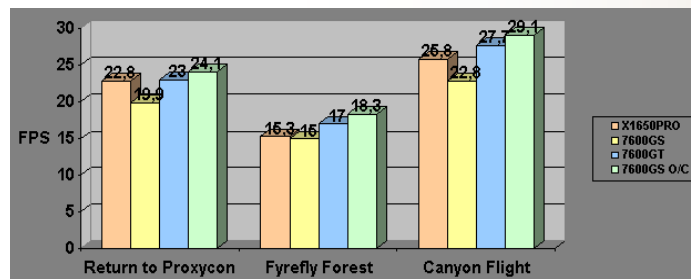
Teploty sa pred pretaktovaním pohybovali okolo 53/60°C (pokoj/zátťaž). Po pretaktovaní teplota v pokoji činila 57°C a pri záťaži karta atakovala hodnotu 70°C! Ale vzhľadom k tomu, že sa jedná o pôvodný chladič, sú to hodnoty celkom obstojné. Samozrejme, kvalitu komerčných chladičov nedosahuje. Ak chcete vymeniť chladič a zároveň nechcete stratiť záruku, tak na túto myšlienku urýchlene zabudnite. Prečo? Výrobca totiž umiestnil záručnú plombu priamo na spoj medzi

chladičom a kartou, takže pri jeho výmene by ste plombu pretrhli. ☹

Testy:

Z testov je jasné, že náš dnešný hrdina po pretaktovaní porazí bez problémov konkurenciu aj o 1000 Sk drahšiu. Mohli by ste namietat, že aj ostatné karty, napr. ATI X1650Pro sa dá pretaktovať. Áno dá. Nie však o takú úroveň ako 7600GS, pretože X1650Pro už na základných taktoch beží takmer na maximum.

Záver:

Myslím si, že na záver niet čo dodať. Gainward pre nás pripravil vynikajúcu kartu s DDR3 pamäťami, bez zbytočného príslušenstva, ktoré by zdvihlo cenu, s výborným výkonom po pretaktovaní a tichým chladičom. Naozaj, dnes do starého AGP slotu nič lepšie za 3000 Sk nenájdete. ☺
čo dodať. Gainward pre nás pripravil vynikajúcu kartu s DDR3 pamäťami, bez zbytočného príslušenstva, ktoré by zdvihlo cenu, s výborným výkonom po pretaktovaní a tichým chladičom. Naozaj, dnes do starého AGP slotu nič lepšie za 3000 Sk nenájdete. :-)

Filip Pakan

Krátka rozprava o Windows a Linux

Určite všetci poznáte operačný systém Windows (XP, 2000, NT, ME, ...) od firmy Microsoft. Takzvané "wokna", ktoré sú najpoužívanejším OS na svete. Začneme malým kúskom histórie. (Ešte poznamenám, že sa budeme venovať IBA OS Linux a Windows)

Celý tento monopol začal koncom minulého storočia (bol založený r. 1978), keď firma IBM prišla s projektom IMB PC – personal computer, doteraz sa pri požiadavkách rôzneho software píše IBM PC compatible. Táto, už vtedy prosperujúca firma prišla s myšlienkou osobných počítačov, pre informáciu, vtedy sa počítače využívali výlučne vo veľkých firmách. Vymysleli istý Štandard, nazvaný PC, ale potrebovali samozrejme OS. Napriek vlastným možnostiam as rozhodlo vedenie firmy vyhlásiť ponuku pre túto požiadavku. Maličká, začínajúca firma Microsoft, kt. vlastnil mladý Bill Gates (pre inf. opustil školu, Harvard), na rozdiel od inej firmy, kt. človek zodpovedný s možnosťou prijať ponuku od IBM odišiel na dovolenku a na ponuku hneď nezareagoval, Bill si ju vybojoval. Teraz už môžeme čestne povedať, že to bol asi najväčší prešlap IBM – kebyže si to urobia samy, bola by táto firma najpravdepodobnejšie absolútnym monopolom v IT. Nehovoriac o tom, že procesor bol od firmy Intel. Microsoft si už svoju šancu nepustil.

No a teraz už do súčasnosti. V súčasnosti má firma približne 70 000 zamestnancov s ročným obrátom ako UNIX-like, pretože sú 44.3 milióna amerických dolárov založené na UNIXe ale nesplňujú špecifikácie. Vzhľadom na ich rýchly vývoj, vývojári nemajú záujem o

SK). Neviem posúdiť, aká bola táto

spoločnosť, kým bola malá, ale teraz je to firma, kt. má na prvom mieste zárobok. Windows XP Home – 2700Sk, XP Professional 4400Sk, Vista Home 2700Sk, Vista Home Premium 3500Sk, Vista Home Basic 4200Sk, Vista Business 4400Sk, Vista Ultimate 6000Sk, Vista Home Premium 6500Sk, atď. až sa dostaneme k 15 000 Sk, kde končí ponuka OS pre desktop PC. Myslím, že každý si vie urobiť obraz, odkiaľ si táto firma môže dovoliť reklamy za stovky miliónov korún a stále byť v pluse (príjmy spoločnosti z predaja OS tvoria len 1 tretinu príjmov; len pre informáciu, v Číne investovala firma enormné financie do reklamy na win vista pred vydaním, avšak za 1. týždeň predala LEN 244 kópií OS).

Počas 70. a 80. rokov minulého storočia, bol v Bellových laboratóriách vyvinutý OS s názvom UNIX. Túto značku teraz vlastní firma The Open Group. Na to, aby

OS dostal klasifikáciu UNIX systém, musí splniť špecifikácie. Ostatné sa

nazývajú ako UNIX-like, pretože sú založené na UNIXe ale nesplňujú špecifikácie, sem patria aj Linuxové distribúcie. Vzhľadom na ich rýchly vývoj, vývojári nemajú záujem o

registráciu ako Single UNIX, ale to nás nemusí zaujímať.

Takže, Linus Torvalds, software-ový inžinier, bol inšpirovaný Minix-om, OS vyvinutým Andrewom S. Tanenbaumom. Rozhodol sa napísať Linux, OS pre ktorý vytvoril Linuxový kernel (zjednodušene prekladač medzi OS a assemblerom). Presnejšie, v 1991. začal ako 21 ročný písať operačný systém, pričom sa o ňom zmienil na fóre.

Mnoho ľudí zareagovalo snahou pridať sa, teda napísať kus kódu, čo malo za následok, že o 5 mesiacov bola vydaná verzia 0.01 s 10 239 riadkami kódu.

Oficiálny TUX

Ďalší vývoj nebudem opisovať, ale oboznámim Vás s históriou Tuxa. Áno, Tux je ten chutný prívetivý tučnák ktorý ma nespočetný počet vyobrazení. Je to maskot, presnejšie logo Linuxu. Napriek tomu, že s OS ako software nemá nič spoločné, logo môže ľudí upútať. V 1996. "Linus likes penguins", touto vetou začal návrh Linus T., keď

môj favorit :)

sana fôre navrhovali nápady. Napísal, že nieje žiadny “dobrý” dôvod pre výber tučniaka, ale poznamenal ako ho jeden pohrýzol, a že tučniaky sú zábavné. Dodal, že používateľ si skôr oblúbi a zapamätá príjemné logo s konkrétnou informáciou, ako niečo abstraktné, alebo napísané. Prečo práve Tux, má 2 dôvody. “(T)orvolds (U)ni(X) --> TUX!”, ignorujúc fakt, že prispievateľ zle napísal meno, je toto asi 1. zmienka slova/mena Tux.

Tou 2. sú rôzne vtípky zložené do fóra návrhov, z ktorých kupodivu Tux zostal.

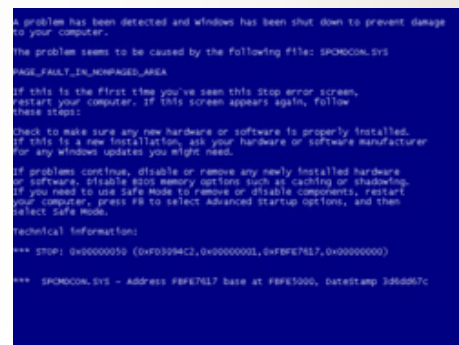
Teraz už prejdime k veci. Za prvé si treba uvedomiť, že postavenie týchto OS nieje rovnocenné, predsalen firma, ktorá ma nemalé finančné prostriedky ich s určitosťou využije vo svoj prospech. Marketing je nanešťastie v tejto dobe asi najsilnejšia zbraň. Ak si proti si sebe postavíme zázemie vývoju, nájdeme cieľ komerčných ziskov, vyvíjaných programátormi, ktorí jednak musia plniť požiadavky vysokých nadriadených za každú cenu (aj keď ide o nepotrebnosť, nerozvážnosť, či čokoľvek podobné), pričom pre mnohých pracovníkov to je “iba práca”, takže ak si svoju prácu odvedú tak, aby nemali problémy, výsledok ich moc nezaujíma, na strane jednej, a húževnatých nadšencov precujúcich z vlastnej vôle, väčšinou vo voľnom čase s túžbou pridať ruku k dielu, na strane druhej. Áno, nie všetky linuxové distribúcie sú bezplatné, sú aj komerčné, no stoja výrazne menej ako najlacnejšie od konkurencie. Toto je podstatný rozdiel. Cieľ zarobiť a cieľ pomôcť

iným, má myslím jasného víťaza. Linux, resp. väčšina distribúcií je vyvíjaná ako Open Source, teda je voľne k stiahnutiu aj zdrojový kód a prakticky ktokoľvek môže niečo navrhnúť, pridať a podieľať sa na vývoji. Najrozšírenejšie distribúcie majú masívnu komunitnú základňu v mnohých krajinách, s ľuďmi ochotnými pomôcť vyriešiť problémy iných. Feedback, teda odozva, je u vývojárov dôležitým faktorom, čo je tiež podstatné. Ubuntu, jedna z najrozšírenejších distribúcií, má aj vlastnú ústavu, v ktorej je obsiahnuté, že OS má byť podľa autorov VŽDY zadarmo, tak ako software, prístupný všetkým, aj firmám a aj s patričnou podporou.

Keď Linux začal svoju funkčnú verejnú existenciu, – teda že bol použiteľný aj nie profesionálmi, windows už bol monopol. Donedávna bol Linux nainštalovaný len pod niekoľkými percentami osobných počítačov (pri serveroch je to dlhodobý trend prechádzať na Linux, náklady na prevoz komerčnej verzie Linuxu sú rádovo 10 krát menšie ako pre Windows – samozrejme komisia Microsoftu prišla s opačným záverom). Už neodmysliteľným problémom OS od Ms sú škodlivé kódy, teda vírusy, červy, trójske kone, spyware a podobné aplikácie, kt. sa snažia uškodiť používateľom, nehovoriac o crackerských útokoch (upozorňujem na rozdiel medzi pojmy hacker a cracker!). Problémová je aj stabilita Windows, kt. za rôznych okolností padajú, to znamená nežiadane a neočakávané stratia kontrolu nad PC, takže je potrebný reštart. Preslávnená je tzv. (B)lue (S)creen (O)f (D)eath, kt. Windows zobrazí keď spadne. Teda ak stihne.

Nesmieme ani ignorovať fakt, že registre, kt. Windows používajú, sa laicky povedané “používaním opotrebovávajú”, teda sa rapídne zhoršuje ich činnosť. To má za následok, že po niekoľkých

mesiacoch intenzívneho využívania PC sa štartovacia a reakčná doba OS rádovo zhoršuje, čo vedie k nutnosti reinstalácie. Windows užívateľa v mnohých smeroch obmedzujú, resp. nedovoľujú mu mať plnú moc nad behom OS, bežnému užívateľovi to určite nemusí prekážať, ale skúsenejším to zatvára dvere, skrýva možnosti o kt. ani nevedeli. Ďalej

BSOD, pre mnohých symbol Windows W. obsahujú nespočetné množstvo programov, o kt. ani odborníci nemajú zdania, nevedno prečo sú do OS integrované, ale je mnoho takých, na kt. funkciu sa pri skúmaní nepodarilo prísť. Väčšina je nepotrebných, mnoho nepoužiteľných a všetko to ma negatívny vplyv na konečný dojem, presnejšie praktickosť využitia. Je všeobecne známe, že najmä v menej bohatých krajinách je rozšírené pirátstvo, teda používanie ilegálnych kópií software, narážam však konkrétne na Windows. Microsoft stále tlačí na software-ovú políciu, našťastie tá má reálnejší pohľad na situáciu (u nás). Po fyzických osobách, ak s ilegálnym soft. neobchodujú, nepátrajú a pokiaľ viem, tak ani na udanie nereagujú. To sa však mení, a časom začnú pokutovať aj “malé ryby”, nie len firmy akodonedávna. Sú si totiž vedomí, že pre priemerného občana, kt. sa snaží ušetriť pri kúpe PC každú tisícku, je pomerne nenormálnym nápadom investovať tisíce “len” do OS.

Narozdiel od W., Linux je mnohonásobne bezpečnejší. A to aj odhliadnuc od podstatného faktu, že

pre Linux prakticky neexistuje škodlivý kód, teda vírusy a pod. Užívateľ má ako administrátor neobmedzenú moc, môže dokonca ovplyvňovať chod OS. Bežným

užívateľom ponúka veľmi otvorenú možnosť upraviť si výzor a mnohé vlastnosti pracovného prostredia. Samozrejme, že aj Linux môže mrznúť, padať a robiť problémy, nič predsa nieje dokonalé. Faktom však je, že Vám pri problémoch ochotne pomôžu na fórach a vyriešné problémy sa zaraďujú do návodov na weboch venujúcim sa daným distribúciám. V základe je mnoho potrebných aplikácia priamo nainštalovaných. Rozdielny je aj spôsob inštalácie oficiálnych programov. Linux má však aj svoje temné stránky. Drivery pre hardware, teda software potrebný k správne a úplnému využívaniu vašeho hw., je vyvíjaný výrobcom hw. Avšak vzhľadom na malú rozšírenosť Linuxu, veľké množstvo firiem drivers pre Linux nevyvíja. To as však tiež v poslednom čase mení, a najmä väčšie firmy začínajú podporovať aj túto platformu, čím sa misky váh Linuxu zatážujú. Je však nutné poznamenať aj rozdiel v inštaláciách driverov, addonov a programov kt. niesú priamo podporené tvorcami (resp. zahrnuté v prídavných balíčkoch, to by bolo neprehľadné a vlastne aj nemožné). Často sa používa terminál, teda používateľ sa pomerne dosť angažuje do priebehu inštalácie (vôbec neplatí pre všetky). Samozrejme, je to dvojsečná zbraň, pre niekoho

výhoda, pre niekoho prekatie. Veľmi však záleží aj na distribúcií.

Ďalším rozdielom je rozdielnosť v natívnom File System, súborovom systéme. Oba síce plne podporujú Fat32, ten je však v tejto dobe, najmä s prihliadnutím na veľkokapacitné disky, takpovediac prežitkom. Windows využívajú NTFS, Linux ext3. NTFS ukladá všetky dáta zaradom, pričom pri editácií, teda zmenení veľkosti súboru, kt. nieje posledným zapísaným, sa jeho pokračujúca, pridaná časť zapíše až za nasledujúce dáta. Je teda jasné, že časom sa najmä pri používaní malých súborov disk fragmentuje. Narozdiel od toho, ext3 sa do 80% zaplnenia teoreticky nefragmentuje. Je to spôsobené diametrálne odlišným prístupom k ukladaniu dát na hdd, kt. sa náhodne ukladajú od stredu hdd a počas práce bývajú presúvané pre výhodnejšie využitie kapacity hdd. Avšak ak už je potreba disk defragmentovať, priamy nástroj pre online defragmentáciu neexistuje.

V z h l' a d o m na to, že sme trieda so zameraním na informatiku, je pre nás veľmi dôležitý výber OS, ako pre osobné využitie, tak aj pre vedomosti do oblasti IT. Snažil som sa načrtnúť problematiku, kt. sa stáva poslednou dobou aktuálnejšou viac a viac. Avšak ako dlhoročný používateľ OS Windows, pričom okrem MS-DOS sme asi nič iné ako Windows 9x a vyššie nepoužívali (väčšina, a MS-DOS sme používali pred viac ako 10 rokmi), tak sa Linux vzhľadom na svoj rozmach stáva čím ďalej atraktívnejšou voľbou pre poznanie, ale aj používanie. Samozrejme, každý si musí vybrať sám, ale najprv si treba skúsiť, nie rovno vybrať.

Najväčším kameňom úrazu je fakt, že tak ako drtivá väčšina ľudí používala Windows, tak aj vlastne všetka tvorba software sa sústredila na vývoj pre túto platformu. Ale free programy pre linux sa roja ako huby po daždi a vytvárajú náhradu za tie z W., uvidíme ako sa to celé vyvinie. Napriek mnohým nevýhodám ponúka Linux aj mnoho výhod, a veľkú perspektívu. Áno, teba priznať, že aby sa Linux stal rovnocenným súperom k Windows v jedinej oblasti, v kt. zaostáva – dostatočná náhrada dôležitých aplikácií, musí ešte pretiecť veľa vody, ale je na dobrej ceste aby to bolo skôr (a vôbec) ako očakávame.

Tak ako všeobecne veľa ľudí sa chystá, alebo už skúša Linux

namiesto Windows, aj v našej triede sa tento trend prejavil. Podľa mojich informácií sú v tomto čase v našej triede 4 používatelia Linuxu a 6 sa chystajú okúsiť život na 2. strane barikády. Musím ešte poznamenať, že pri používaní Linuxu sa celý pohľad na prácu v OS zmení, najmä z dôvodu nutnosti úpravy mnohých nastavení pre soju chuť. Dúfam, že som Vás neznechutil a nezklamal tým, že som mnoho faktov zkracoval či vypúšťal z dôvodu rozsahu a taktiež verím, že aj vy skúsate “nešľapať s monopolom” a skúsate život so zobáčikom a chvostíkom. :)

Milan Vraník

Windows

“wokna” pre chudobných

Interview s našim triednym

Živá legenda. Človek, ktorý nie je známy len na GJH, ale takmer na všetkých bratislavských gymnáziách. Vie pohľadiť, dohovoriť, ale aj vynadať. Osobnosť, ktorú tak často na ulici alebo v električke nestretnete. František Kasper. Porozprával nám o svojich učiteľských začiatkoch, o učení, ale aj o inom. Exkluzívne na stránkach nášho časopisu vám ponúkame jeho prepis.

1. Kedy Vás po prvý raz napadlo, že by ste mohli byť učiteľom?

Keď som na vysokej škole začal doučovať jedno dievča a jednoducho nebola hlúpa, ale mala

zanedbané myslenie. Neskôr som si všimol u nej veľké pokroky. To bol prvý impulz.

2. Čím ste chceli byť, keď ste boli v našom veku, teda tínejdžer?

Určite nie učiteľ, zaujímali ma prírodné vedy ako fyzika, astronómia, matematika, aj geografia. Dlho aj chémia, moja triedna na základnej škole si dlho myslela, že ju pôjdem študovať. Matematika sa mi neskôr zdala taká čistá.

3. Ľutovali ste niekedy, že

ste si vybrali túto nedostatky?

profesiou? Ak áno, čo Vás odradilo od jej ukončenia?

Na rovinu, vždy keď mám triedu a tá zmaturuje, každé štyri roky si dávam rečnícku otázku:

Mám ostať, či nie?

4. Ako dlho už učíte?

Od roku 1981, čiže 26 rokov.

5. Ako sa Vám pozdáva Vaša terajšia trieda?

Ste moja deviata trieda v poradí. Porovnávam ju s jednou, čo maturovala v roku 1997. Akosi patríte k starým GJH triedam, teda chcem ju z vás urobiť.

6. Keby ste ju mohli porovnať s predchádzajúcimi, v čom sú jej klady a naopak, v čom vidíte jej

Triedy sa nedajú porovnávať, každá má svoje čarú, individuality, to sa nedá porovnať, to jednoducho nejde. Všetky nesú niečo podobné a zároveň sú všetky rôzne.

7. Ako by ste jednou vetou charakterizovali našu 2.Bg?

Som rád, že mám vás.

8. Je nejaký moment, ktorý sa vám vryl výraznejšie do pamäti v súvislosti s našou triedou?

Očakávam, že bude.

9. Odkedy Vás poznáme, celý čas sršíte optimizmom, dobrou náladou, vtipnými a účelnými radami do života. Je toto p. prof. Kasper, ktorého pozná aj vaša rodina?

Učiteľ je je akoby herec. Áno, ale je to iná práca. Dá sa to ale zlúčiť.

Milan Husár

Prieskum o GJH

Gymnázium Jura Hronca, známejšie pod jednoduchou skratkou GJH, je jedna z najlepších stredných škôl v Bratislave. V tej istej budove je základná škola a gymnázium, ktoré sa prednedávnom spojili. Na gymnáziu sa vytvorili medzinárodné programy pre študentov. Taktiež sa tam nedávno renovovala jedáleň za nemalú čiastku. Z tohto pohľadu to vyzerá byť všetko skvelé, ale určite sa nájdú nejaké chybičky. Preto som sa rozhodol spraviť nasledujúci prieskum. Chcem zistiť, ako sa na to pozerajú študenti GJH.

Prečo ste sa rozhodli ísť práve sem na túto školu?

Hlavne pre to, že má dobrú povest' a je na Slovensku a aj vo svete známa. Chcel som študovať informatiku.

Ste na tejto škole spokojný s vyučovaním?

Záleží na tom, o aký predmet sa jedná. S niektorými predmetmi áno, s inými naopak. Geografiu nemá rád asi žiaden z nás, ale trochu sa

to zlepšilo. Na biológii toho strašne veľa preberáme a niekedy mi tie výrazy vedia dobre poplieť hlavu.

Ktorý učiteľ je podľa vás najhorší a ktorý zase najlepší a prečo?

Najhorší z tých, ktorí ma učia, je asi p.p. Dzurindová. Je to najmä preto, že nevie učiť. Keď sa niekto postaví dozadu a brble si popod nos kopu zbytočných vecí, ktoré akože máme vedieť. To nie je z môjho pohľadu správna cesta. Ale to je asi preto, lebo

nemá toľko skúseností s učením.

Najlepší je asi p.p. Kasper, pretože dokáže človeka naučiť aj pozvoľna a užijeme si kopec zábavy a výletov.

Keby ste mali možnosť znovu si vybrať školu, išli by ste jednoznačne na túto školu? Alebo by ste to skúsili niekde inde?

Áno. Táto škola je totiž pre mňa akurát. Poznám zopár ľudí na GAMČi a plno iných "dobrých" gymnáziách. Tam sa musia učiť od

rána do večera, aby niečo dosiahli, a aj tak nič nevedia. Tu sa nemusím učiť skoro nič, a viem všetko. Stačí len počúvať výklad, občas si zapísať trochu do poznámok a ide to.

Čo by ste zmenili na tejto škole?

Aktuálne by som asi povolil predaj kofoly v bufete a precedil učiteľov. Najmä tých, s ktorými si nerozumie väčšina študentov. A tiež by som oddelil základnú školu od strednej.

Medzi študentmi GJH a IB je určité napätie alebo nezhody. Ako to pociťujete? A prečo to podľa vás vzniklo?

IB–ci majú jednoducho iné myslenie. Sú to ľudia, ktorí sa chcú skrátka len učiť a neskôr niečo dosiahnuť. Asi kvôli tomuto si niekedy myslia, že sú niečo viac ako tí ostatní. A to všetko učenie im musí dobre liezť na mozog. Niekedy, keď vidím nejakú skupinku IB–kov, tak mám pocit, akoby boli mentálne retardovaní.

Čo si myslíte o zmiznutí kofoly z bufetu a ako by ste tento problém riešili?

Nič dobré. Je to diskriminácia starších. Mohlo by sa to nejako vyriešiť. Nápad s preukázaním veku občianskym preukazom pri kupovaní kofoly podľa mňa nie je zlý. Neviem, prečo sa to tak už nezaviedlo. (viac o tejto téme na str. 4).

Táto škola má vo svete svoje meno. Myslíte si, že po skončení štúdia nebudete mať problém nájsť si uplatnenie vo svete?

Po programátoroch je na Slovensku vysoký dopyt. Ale vo svete? To neviem. Učím sa angličtinu a aj nemčinu, takže si myslím, že uplatniť sa nebude až taký problém. Záleží to dosť aj od krajiny, do ktorej možno neskôr pôjdem.

Nedávno sa konala letná akadémia. Čo sa vám na nej páčilo a čo nie? A aký máte na ňu celkový názor?

Ulial som sa zo školy. Ale nepáčili sa mi skupiny, ktoré sa pokúšali spievať. Skoro všetci to vôbec nevedeli. Iba sa poriadne masovo strápnili.

A celkovo?

No, moc štvrtákov nepoznám, takže sa ma tá akadémia až tak veľmi netýkala. Mohlo to byť zábavnejšie. Chvilčkami som myslel, že zomriem od nudy.

Ktorý zo školských výletov máte najradšej a prečo?

Najlepší bol asi výlet na Kriváň. Je tam čerstvý vzduch, človek si poobzerá krásy prírody a niekedy je zábavné pozeráť sa na neschopnosť niektorých členov výletu. Ale celkovo je pohoda. Človek tam konečne vypne a uvoľní sa.

Už dávnejšie sa renovovala jedáleň. Ako ste s ňou teraz spokojný? A čo by ste na nej zmenili?

Podľa mňa je teraz úplne skvelá. Varia tam dobre a máme na výber dve jedlá. A zmenil by som trochu systém čakania na obed. Niekedy nám odpadne hodina a tak chceme ísť na obed. Lenže nemôžeme, lebo v tom čase tam má byť základná škola. A tak nezáleží na tom, či sme tam boli ako prví alebo nie. Alebo že sme na rade. Jednoducho nás pošlú preč, alebo nám nechcú vydať obed. A vždy sa pred nás vsunie celá základka. Takže si musíme počkať pekne dlho.

Chceli by ste mať v jedálni aj tretie jedlo na výber?

Mne osobne stačia dve jedlá. Ale keby boli tri, nebol by som proti.

Chodíte na nejaký školský krúžok? A chceli by ste aby sa otvoril nejaký nový krúžok, ktorý tu zatiaľ ešte nebol?

Určite by som chcel, aby sa otvoril odbor robotika. Teraz chodím na krúžok v jazyku Java.

Myslíte si, že nebudete mať veľký problém zmaturovať?

Nebudem mať problém. Zvládli to tí pred mnou, tak to musím zvládnuť aj ja.

Podľa názorov študentov som zistil, že je to škola ako každá iná. Študenti majú konflikty s učiteľmi a opačne. Ved' nikto nie je dokonalý. S vynovenou jedálňou sú študenti podľa všetkého spokojní. Najväčšie problémy sú asi so zdieľaním spoločnej budovy so základnou školou a študentmi IB. Ale tento problém je asi všade, lebo sa školy zlučovali. To sa, bohužiaľ, nedá vyriešiť, lebo školstvo na to nemá jednoducho financie.

Lukáš Igaz

Anketa : aktuálne redakčná rada

Ako hodnotíte pomaly sa končiaci školský rok 2006/2007?

Lubomír Šteffek: „No, z pohľadu ako to išlo v škole musím povedať, že veľmi dobrý a dúfam, že aj koniec bude :-). Ďalej ma veľmi potešili športové úspechy 2.Bg. Bolo to hlavne 2. miesto v hokejbale, 4. vo volejbale, najhoršie 4. bude vo futbale. Dost' ma ale skalmal príchod niektorých nových učiteľov na GJH. Menovať radšej nebudem, každý vie, o koho ide :-).“

Lukáš Igaz: „Bol to rok ako každý iný ... flákal som sa .. nerobil úlohy .. a na konci som zistil, že toho za celý ten rok nebolo až tak veľa ... nič prevratné sa nestalo, takže priemer.“

Michal Kopp: „Vynikajúco, hrozne sa teším, pretože rok bol fajn a znamenal pre mňa veľa. Dost' vecí sa zmenilo k lepšiemu.“

Michal Markusek: „No, začiatok bol popravde trochu rozvláčnejší ako každý iný rok, ale vcelku sa dá povedať, že som sa prispôbil dost' rýchlo, i keď prvý polrok nevyšiel, druhý bol v mnohom lepší a dynamickejší.“

Filip Pakan: „So školským rokom 06/07 nie som celkom spokojný. Pri voľbe posilnených predmetov sa treba aspoň približne rozhodnúť, čo sa zo mňa v budúcnosti vyklúje. Jedná sa o pomerne ťažký rok a naviac moje výkony tiež nie sú optimálne. Ale treba ho prežiť ako každý iný, veď čo iné mi napokon ostáva.“

Michal Hozza: Zdal sa mi trochu náročnejší ako minulý, ale inak v pohode. Pár výletov už bolo, pár ešte bude, aj maturity budú takže sa ešte ulejeme. Dúfam že budúci bude lepší – žiadna Geo a zameranie na vybrané predmety...

Miroslav Kríž: „Až na predmety, v ktorých dávajú učitelia prezieravé

písomky a potom ich hodnotia subjektívne, veľmi fajn... Každý učiteľ je nervózny z blížiacich sa maturít a každý štvrták vystresovaný na maximum... Ešte že máme toľko voľna...“

Kristína Krištúfková: „Nebolo to až také zložité a problematické, ako som čakala. Som rada, že tento rok bol na škole aj ples GJH a mohla som pomôcť v organizácii.“

Michal Novoveský: „Katastrofálne, vôbec sa necítim na to, že by som mal ukončiť druhú triedu a nastúpiť do tretej.“

Anonym: „Myslím, že to ujde, napriek tomu, že nemčinu sme vlastne nemali, biológiu sme strácali čas, geografia detto. O slovenčine by som sa nemusel ani zmieniť, tak zvyšok bol slušný. Od tretieho ročníka očakávam o dost' viac, dúfam, že sa nesklamem, tak ako som sa sklamal doteraz.“

Monika Krafčíková: „Myslím si, že tento rok dopadol celkom dobre z pohľadu študenta, ktorý sa tento rok nemusel toľko nadrieť v porovnaní s prvým ročníkom. Umiestnenia v športových súťažiach postupne stúpajú k popredným priečkam.“

Igor Liška: „Druhý ročník som prežil celkovo vo väčších stresoch a mám z neho negatívnejšie pocity. Vcelku by som ho zhodnotil, že nebol až taký dobrý ako prvý ročník. Nie je to spôsobené väčším množstvom učiva alebo náročnosťou látky, ale vo všeobecnosti. Ostáva dúfať, že tretí bude lepší.“

Jakub Sigmund: „No, celý rok bol celkom dlhý a drsný. Ale aj veľmi vtipný a prekvapujúci. Hlavne Barhumov odchod“.

Michal Hajdin: „... Úloha má nekonečne veľa riešení J . Podstata spočíva v nájdení najoptimálnejšej cesty – snažím sa a hľadám ju.“

Kristína Danková: „Celkom pozitívne, bolo aj horšie aj lepšie,

ťažko porovnávať oproti minulému roku, lebo to bolo trochu iné, len mi je ľúto, že už za chvíľu budeme mať za sebou polovicu času stráveného na GJH.“

Andrea Čiháková: „Už sa teším, keď sa nebudem musieť učiť do školy, lebo som lenivá a fakt už mám toho po krk. A inak ja neviem, aj sa neteším, lebo sa s niektorými ľuďmi neuvidím, ale tak všetko je možné. A inak tento rok bol vcelku fajn, veľa sa toho udialo, možno aj lepší ako ten prvý, i keď nám odišiel Barhum, čo bolo strašné, potom tie jeho emoce a tak, ale tak chaty rulez a vždy budú, takže sa všetci stretne v lete na chate☺“

Zuzana Jančovičová: „Ako hodnotím tento školský rok? .. Veľmi pozitívne ☺, aj keď druhý polrok mi moc nevyšiel, ale čo sa dá robiť. Každopádne sa teším na prázdniny, hoci budúci rok tu možno s vami nebudem...“

Ondrej Poláček: „Hodnotím ho pozitívne s nádejou na svetlejšiu budúcnosť. Prvý polrok bol z hľadiska známok pre mňa úspešný, teraz v druhom je to tak trochu horšie, ale zato som rád, že už ide konečne leto a zase si aspoň chvíľku oddýchnem. Rok hodnotím super, ako neobjavil som zrovna nič také špeciálne, ale aj tak som zažil mnoho chvíľ, na ktoré môžem s úsmevom spomínať. Spoznal som pár nových ľudí, možno sa trochu zmenil (či k lepšiemu alebo k horšiemu, to posúďte vy!) ...“

Katka Jasencová: „Tento školský rok bol, teda zatiaľ ešte je, určite dobrý. Nebol až taký jednoduchý, ale nakoniec sme to všetko zvládli. Čo sa mňa osobne týka, s učením to nebolo vždy ľahké, ale mám zo seba celkom dobrý pocit. Oproti minulému roku určite lepší. Jednoducho celkovo to bolo dobré, snáď to horšie už nebude.“

Tajná sekta na GJH!

Zo zdroja blízkeho 2.B triede sme dostali informácie, že v tejto triede sa vyskytol spolok, ktorý sa správa veľmi podozrivo. Údajne by mohlo ísť o sektu, ktorá svojich členov zamestnáva prírodnými vedami.

Počas prestávky sa v triede nachádzajú skupinky, ktoré sa bavia o zvláštnych veciach. Riešia veľa zložitých matematických a fyzikálnych príkladov a neustále rozoberajú iba témy týkajúce sa fyziky a matematiky.

Ministerstvo školstva spolu s Ministerstvom zdravotníctva SR sa obávajú, že by mohlo ísť o skutočne vážnu vec, dokonca zdraviu škodlivú. Je všeobecne známe, že priveľa rozmyšľania škodí. Udalosť, bohužiaľ, pre dočasný nedostatok dôkazov nemohla vyšetrovať polícia. Taktiež sa škola aj ministerstvá obávajú, aby vec neprenikla na verejnosť. Nášmu časopisu sa však podarilo odhaliť ju. Preto vám prinášame informácie o naozaj záhadných skutočnostiach. Taktiež sme sa o veci porozprávali s niekoľkými dôležitými osobami.

Ako prvej sme sa na názor spýtali riaditeľky školy pani Zuzany M., ktorá tvrdila, že o ničom nevie. Keby sa vraj na škole nejaká sekta vyskytla, bola by okamžite zničená odborným zásahom. Pani riaditeľka očividne nie je informovaná o dianí na škole. Alebo sa snaží aféru

utajiť?

Ďalší prišiel na rad triedny profesor 2.B triedy, pán František K. Ten sa k danej téme vôbec nechcel vyjadrovať. Hneď, ako uvidel novinárov, snažil sa utiecť. Asi tiež niečo tají. Nakoniec, vďaka našej neodbytnosti, nám aspoň povedal, že na GJH sú ľudia zaoberajúci sa matematikou úplne normálni. Zrejme by túto školu mali kompetentní podrobiť poriadnemu prieskumu.

Ako poslednú sme oslovili zástupkyňu pre štvorročné gymnázium, profesorku Renátu K. Situáciu nechcela komentovať. Len nám odkázala, nech sa zaoberáme inými hľupestami.

Po týchto rozhovoroch sa nám gymnázium začalo javiť skutočne záhadne. Z tohto dôvodu sme sa vybrali za samotnými žiakmi 2.B triedy. Naozaj sme v ich triede našli podozrivú skupinku, ktorá stála pri tabuli a horlivo si jej členovia navzájom objasňovali príklad o zložitom geometrickom útvere. Tipli sme si, že ide o časť sekty zameranej na matematiku. Pátrali sme ďalej a pri jednej lavici sme objavili ďalšiu skupinku, zaoberajúcu sa najťažšou kategóriou fyzikálnych príkladov. Snažili sme sa niekomu z nich prihovoriť, ale boli ako duchom neprítomní a nevšímali si nikoho okrem svojich spoluriešiteľov. Takže je možné, že sekta reálne funguje.

Čím sa ale táto sekta

zaoberá? Ako sme už spomínali, ide o matematiku a fyziku. Je možné, že na jej vrchole je vedenie Fakulty matematiky a fyziky Univerzity Komenského. Pravdepodobne si vychovávajú budúcich študentov a súčasne ich využívajú na riešenie príkladov, za ktorých vyriešenie je ponúkaná finančná odmena. Samozrejme, sfanatizovaní členovia sekty o tomto nevedia a preto si peniaze berie vodca sekty.

Považujeme tento problém za vážny, avšak boli by sme radi, keby sa škola pozrela, čo to vychováva za žiakov. Pravdepodobne oni sami za to nemôžu, ale sú to mladí ľudia, ktorých treba usmerniť a ukázať im isté hranice. Ak to takto pôjde ďalej, matematicko-fyzikálna sekta môže ovládnuť školu, Slovensko a nakoniec aj svet. Predstavte si, že by ste fanaticky riešili príklady. Tomu treba zabrániť. Preto sa náš časopis rozhodol téme venovať, budeme pátrať po skutočnostiach okolo prípadu a informujeme vás o nich v ďalšom čísle.

Dávajte si pozor, aby nesfanatizovali aj vaše dieťa! Najlepšie by bolo, keby ste mu zobrali kalkulačku a zakázali sa zúčastňovať hodín matematiky a fyziky, prípadne mu úplne zakázali chodiť do školy. Nikdy neviete, kde naňho strihne nebezpečenstvo prehnaného intelektu.

Katarína Balážová

2.B je najlepšia trieda na GJH!

Z rôznych zdrojov sa ku nám dostávajú informácie, že naša trieda – 2.B je jednou z najlepších tried na GJH. Zdroje tvoria najmä profesori, ktorí vyučujú v 2.B a študenti, ktorých títo profesori učia tiež.

Ako prvú uvádzame p. p. Vicenovú, ktorá nás istú dobu vychvalovala, že sme šikovnejší ako

ostatné jej triedy. V poslednej dobe jej chvály síce upadli, ale nevadí.

Ďalšia profesorka, ktorá nás zvykne chváliť, je p. p. Dzurindová, ktorá nás učí geografiu. Taktiež tvrdí, že sme omnoho šikovnejší ako ostatné triedy, ktoré učí. Podľa nej sme sa v poslednej dobe vraj zhoršili, ale my sa polepšíme.

Jednu polovicu triedy, ktorú pôvodne p. p. Šrámková učila nemecký jazyk, tiež vynáša do nebies ich momentálna učiteľka Lucia Lendácka. Údajne sme omnoho lepší ako tretiaci, ktorých učí. Naša disciplína sa očividne nedá zaprieť ☺.

Toto všetko potvrdzuje aj

veľa študentov z „konkurenčných“ tried. My si tiež o sebe myslíme, že sme výnimočná trieda. Musíme byť, veď GJH je geniálna škola a

my ešte vynikáme. A čo sa toho údajného pohoršenia týka, pokúsime sa vypátrať jeho príčiny. To predsa nemôže byť pravda! A keby náhodou

bola, sľubujeme, že sa polepšíme.

Katarína Balážová

Hra lavíc

Príhoda, ktorú vám rozpoviem, patrí k tým, ktoré sa nerodia často v myšliach ľudí. Príbeh tak prostý a zároveň zastrený tajomstvom. Sen, ktorý sa mi prisnil v čase, keď som ešte navštevoval školské lavice.

Začalo to príchodom na vyučovaciu hodinu, čas a miesto nie sú potrebné k tomuto príbehu. Stačí ak viete, že sa to všetko začalo v okamihu, keď som zadriemal v školskej lavici. Po pomyselnom prebudení som pocítil zvláštne šumenie v miestnosti. Bolo to podivné, pretože nikde sa nič nehýbalo a ten šum akoby vychádzal z lavíc samotných, z dreva, dubu, buku. Vpredu sa niečo pohlo. Postavil som sa v panike zo stoličky a v tej chvíli som si uvedomil, že vôkol mňa nebolo ani živej duše. Len nad tabulou visel namiesto štátneho znaku symbol učiteľov, profesor s ukazovacou paličkou a knihou. Pozeral prísne na mňa a ukazoval kamsi pod seba, na lavicu. Pomaly som sa priblížil v očakávaní, čo tam nájdem. Pomaly som si začal uvedomovať, že lavice okolo sa začínajú hýbať. Mal som prejsť okolo poslednej a už som videl, že sa správajú a pohybujú ako živé by-

tosti. Akoby som ich svojím príchodom do triedy prebudil.

Prišiel som k poslednej lavici a otvoril sa mi pohľad na malú lavičku, ktorá bola celá počarbaná a popísaná a nohy mala od blata. Blato bolo vidieť až k dverám. Pripomenulo mi to ako bolo vonku škaredo a chladno. Prešiel som k obloku, aby som sa pozrel von. Videl som búрку a hromobitie. Keď sa zablysko, zbadal som hrozný obraz, bolo tam vidieť mesto. V tom meste bolo plno ľudí. Ľudí a lavíc, ktoré pred nimi utekali do vchodov, ako my utekáme pred dažďom, aby nás nezmáčal a pred bleskami, aby nás nezranili.

Lavice utekali pred ľuďmi. Ale prečo?! V tom som to zbadal. Tí ľudia držali v rukách spreje, fixky, perá a ceruzky, no boli veľké ako meče. Naháňali lavice a kreslili a čarovali po nich. Bola to hrozná skica. Vtedy som si uvedomil, že ak sa takto správajú ľudia k nim, ako sa budú správať lavice ku mne? Otočil som sa. Lavice okolo mňa spravili polkruh. Začali sa približovať. Zrazu ma niečo stiahlo k zemi. Ležal som rozťahnutý na zemi a lavice začali vyťahovať náčinie. Začal som sa báť. Zbadal som niečo ako ostrie

meča, no mohlo to byť aj ostrie pastelky. Chcel som vykriknúť, ale ako všetko ostatné bolo mĺkve, tak aj ja som nevydal ani hlások. Potom sa na chvíľu zastavili a ukázali na tú malú zúboženú lavicu, na fixky a na mňa a ja som pochopil. Budú sa mi odplácať.

Bol som celý spotený a obával som sa, lebo tie fixky a ostatné náčinie boli naozaj veľké. Pomaly sa začínali všetky lavice s hrotmi otočenými na mňa blížiť. Ja som sa vzpínal a nemo kričal. Keď sa ma mali dotknúť, už len letmo som zbadal učiteľa, ako namiesto ukazovacej paličky držal trstenicu a v tvári mal diabolský výraz. Zrazu sa mi zatmelo pred očami. Zobudil som sa na zvonenie v mojej normálnej triede medzi spolužiakmi. Ešte som cítil na sebe studený pot, ale bol som medzi svojimi. Sen pominul. A predsa. Vyšiel som von a zbadal som, ako školník nesie obraz profesora s trstenicou a knihou. Odvtedy každému hovorím, aby nekreslil po lavici.

Michal Kopp

Podozrivo lesklá tabuľa?

V 2.B triede sa podľa našich informácií nachádza veľmi podozrivá tabuľa. Žiaci 2.B, ktorí sedia v rade pri dverách sa sťažujú, že tabuľa sa leskne a oni nevidia, čo je na nej napísané. V čom táto záhada spočíva? Môžu za to nebodaj mimozemšťania? Alebo iné ešte hrôzostrašnejšie tvory???

Snažili sme sa vypátrať, prečo k tomuto záhadnému javu dochádza. Zobrali sme vzorky z povrchu tabule

na analýzu do laboratória, ale žiadnu cudzorodú látku sa nepodarilo zistiť. Poslali sme odborníkov z laboratória aj priamo k tabuli, nech zistia, čo stojí za touto záhadou. Ani im sa nepodarilo nič zistiť.

Nakoniec nám triedny profesor 2.B p. p. Kasper povedal, že tabuľa je už stará a preto sa leskne. Vraj je dokonca po záruke. Skontaktovali sme sa s firmou, ktorá tabuľu vyrobila a dodala. Táto nám

potvrdila, že naozaj sa také niečo môže stať.

Nuž, aspoň sa nám podarilo vyriešiť jednu záhadu. Trieda 2.B by mohla skúsiť požiadať Nadáciu Novohradská o novú tabuľu. Veď študenti z radu pri dverách sa nemajú z čoho vzdelávať! Pokojne by mohli dostať aj výnimočné riaditeľské voľno kvôli chybným pomôckam, nemyslíte?

Katarína Balážová

Výstup na Kriváň

Ako každoročne sa aj tento rok na našej škole malá veľká udalosť. Prečo malá veľká? Lebo sa jej zúčastnilo len zopár nadšencov. Keďže náš triedny, Kasper, je vášnivý turista, zúčastnila sa aj časť našej triedy. Išli s nami aj profesori: Demáček, Výboštok a Fraasová.

Z Bratislavy do Tatier

Odchádzali sme v piatok, 29.9.2006 okolo 23, večer z Bratislavskej hlavnej stanice. Okolo druhej sme už boli dosť otupení, tak sme sa snažili zaspáť. Vlak nebol veľmi plný a každý si ukradol trocha miesta. Veľa sme však nespali, pretože už pred piatou sme dorazili na stanicu v Štrbe. Odtiaľ sme išli prvou zubačkou na Štrbské pleso a už za tmy sme sa vydali na Kriváň.

Pri Jamskom plese

Zo začiatku sme išli pomaly preto, že ešte bola tma a neboli sme ešte celkom bdeli. Išlo sa príjemne, okolo nás bolo ticho a pokoj. Povieval čerstvý ranný vánok. Neskôr sme trochu nabrali na tempe. Asi po hodine sme sa zastavili pri Jamskom plese, kde

Ráno na Štrbskom plese

Jamské pleso

sme sa aj naraňajkovali. Spoločnosť nám robil hříbik, ktorý nám oznamoval: "Kriváň 2:30". Rovinku sme už mali za sebou. Pred sebou sme mali pár hodín stúpania.

Cesta na Kriváň

Dostali sme sa na úpätie Kriváňa a začali sme stúpať. Počasie bolo nádherné, slnko už vyšlo a na oblohe nebolo mráčika. Za chvíľu sme vyšli z lesa a začalo na nás pražiť slnko. Na okolitú krajinu bol pekný výhľad, bolo však vidieť aj škody spôsobené víchricou.

Bol to zaujímavý pohľad. Postupne sme spomaľovali, lebo pán profesor Demáček má už mladé letá za sebou a nevládal toľko, čo mladá generácia.

Tráva pod nohami postupne mizla a nahradzovali ju skaly. Pred nami bola najťažšia časť výstupu. Boli sme priamo pod Kriváňom. Už sme videli kríž. Najskôr sme vyšli na Malý Kriváň, potom sme prešli cez Daxnerovo sedlo a začali sme sa štvierať po klzkých skalách k vrcholu. Dohnali nás však aj oblaky, no aspoň slnko na nás už tak

Cesta na Kriváň

nepieklo.

Konečne vrchooóó!!!

Dorazili sme na Kriváň. Celý svet bol pod nami, ale my sme ho nevideli, pretože už bolo zamračené. Mraky sa začali trhať, ale len na určitých miestach. Postupne ako sa mraky posúvali, mohli sme nafotiť celé okolie, ale len po kúskoch. Hore sme sa najedli (klobásky, čokoláda...), pokochali sme sa výhľadom (aspoň čiastočne) a vybrali sme sa dolu.

Dole z Kriváňa

Cesta dolu bola takmer rovnaká ako cesta hore. Bolo však zamračené a pán profesor Demáček ukázal, čo v ňom je a akosi sa rozbehol dolu.

Po ceste sme už boli strašne unavení, tak sme sa rýchlo vybrali hľadať nocľah. Zmeškali sme jeden vlak, a tak sme si museli vybaviť nepohodlný odvoz autom. Boli sme ubytovaní v Tatranskej Lomnici. Dali nám večeru, ktorá po namáhavom výstupe chutila výborne a potom sme sa sklátili do postelí a zaspali tvrdým spánkom.

Michal Hajdin & Michal Hozza

Grupáč na Kriváni

Pauza pred vrcholom

p.p Demáček sa štvorá na vrchol

Lezenie

Myslím, že každý už počul čosi o horolezectve. Napriek tomu som zistil, že veľa ľudí má mylnú predstavu alebo aspoň skreslenú.

Mňa, aj niektorých mojich spolužiakov, tento šport oslovil. Preto by som ho chcel ostatným ceprom obvyčajným * trochu priblížiť.

Lezenie nemusí byť len šplhanie sa po vysokých horách ako Mount Everest alebo K2 a už vôbec nie vo vysokohorských oblastiach plných snehu a ľadu. Samozrejme, že aj tak sa dá, no takto lezie len zopár nadšených fanatikov.

Liezť sa dá aj na nevelkých skalách asi tak do 100 metrov. Je to skôr o obtiažnosti a prekonávaní seba samého a nie o extrémnych výškach. Najčastejšie sa lezie na umelých stenách. Tie sú určené buď na bouldering, čo je

lezenie bez lana v malých výškach, alebo sa stavajú vysoké steny, kde sa lezie s lanom a istením. V súčasnosti sú v Bratislave verejnosťou využívané štyri horolezecké steny.

Ich prehľad a umiestnenie uvádzam v tabuľke.

Výhody stien sú v tom, že sa dá meniť obtiažnosť ciest, uhly a naklonenia, vzdialenosť a veľkosť jednotlivých chytov.

Vyskúšať lezenie môže naozaj každý. Treba k tomu len chuť

mäkkú žinenku alebo matrac. Určite to nikomu neuškodí ☺!

V teoretickej časti sa naučíte viazať rôzne uzly, využívať všetok lezecký „matroš“ a spôsoby istenia. Čo teda nikdy nie je na škodu. Zide sa to všade. Pri lezení nejde vždy len o silu a prenášanie rovnováhy ale aj o um a nápaditú hru. Napríklad môžeme použiť na stene len červené alebo len modré chyty. Kombinácie zvislých, šikmých a previsnutých stien s množstvami chytov tvoria stovky možností na zábavu pri lezení.

Verím, že aspoň zopár z vás zmenilo pohľad na lezenie a že sa ho rozhodnete vyskúšať. Tým, čo sa tak rozhodli, ale aj ostatným, čo sa dočítali až sem, želim: „Lezeniu zdar!!!“

Michal Hajdin

Pozn. redakcie
*ceper obvyčajný –nelezec,
predstavuje 99%

a odhodlanie a v neposlednom rade aj lezeckú obuv, tzv. lezky, ktoré sa však dajú aj požičať.

Lezenie na stene je bezpečné a padá sa z „nevysoka“...☺ na

svetovej populácie.

Z knihy I. Bajo : Smiech na lane
Odporúčam prečítať ☺

Cykloturistika

A pokračujeme v našej téme. Čo zaujíma našu triedu? Tentoraz by som rád priblížil, čomu prepadlo i mnoho žiakov našej triedy a nielen jej, ale aj celého GJH.

Čoraz viac mladých ľudí, a dokonca aj detí, trávi veľa času za počítačom. No nemožno argumentovať, že je iná doba.

Našťastie nie všetci sú takí, ktorí nevydržia bez počítača ani sekundu. I v našej triede sú ľudia, ktorí milujú pohyb a krásu prírody.

Ako sa dá spojiť príjemné s užitočným v týchto záľubách? Jednoducho. Sadneme na bicykel. Tento pre niekoho primitívny dopravný prostriedok je perfektný

podľa mňa v tom, že čo si na ňom neodmakáte, nikto iný za vás neurobí. Niektorí si možno povie, že to je zaujímavý názor, ale stopercentne to sedí na bicykel. V tejto dobe je veľký problém obezita, a to určite preto, lebo ľudia spohodlneli a nehýbu sa toľko ako kedysi. A práve bicykel je ideálny pre zdravú kondíciu. Nikto

za vás nevyšliapete ten kopec, ktorý

je stojí pred vami. V tom je to čaro, vlastne jednoduchého vynálezu, akým je bicykel.

Aby sme sa konkrétnejšie pozreli, kde si môžeme my, mestskí ľudia, vychutnávať jazdu na bicykli, nemusíme chodiť vôbec ďaleko. Z takého bežného pohľadu vidím tri možnosti.

Prvou je ísť sa pobicyklovať v meste, ale to príliš neodporúčam, pretože ten smog dýchame stále a nemusíme aj keď chceme športovať a ďalej aj preto, lebo sieť cyklistických trás v meste nie je tak dobre vybudovaná. I keď treba povedať, že v centre sú nejaké tie trasy, ale i tam musíte často zosadať v pešej zóne.

Ďalším spôsobom ako sa ísť vybicyklovať, je ísť na hrádzu. Tento variant môže vyhovovať hlavne tým, ktorí majú radi veľa bufetov pri ceste a rovinu. Je to ideálne na rodinné výlety s deťmi. Problém vidím jedine v preplnenosti cez víkendy a v možných kolíziách s inline korčuliarmi.

Poslednou, a z môjho pohľadu najobľúbenejšou možnosťou na cyklistiku, sú cyklotúry v nádhерnej oblasti Malé Karpaty. Myslím si, že veľa ľudí si neuvedomuje, čo má tak blízko domova. Tieto lesy a lúky sú ideálnym cyklistickým rajom. Sú rozmanité v náročnosti a pestrosti povrchu. Mnohé cesty vedú cez asfaltovú cestu, ktorá je ideálna pre tých, ktorí sa nechcú zablatiť a obľubujú

menej nátriasavý terén. Pre tých, ktorí majú radi jazdu po neupravených a prírodných cestičkách a zákuťiach, sú tu lesné cesty. Veľmi dôležité je pri nich držať sa turistických, farebne odlišných značiek na kmeňoch stromov. Ďalšia výhoda lesa je, že vždy sa dajú nájsť nové cesty a skratky, ktoré vám spestrujú jazdu. Pri nich ale pozor, lebo sa dá ľahko zablúdiť a následky môžu byť dosť únavné. Môže byť pri nich cítiť pocit zúfalstva, keď musíte vyšliapať naspäť ten obrovský kopec, ktorý ste si práve vychutnali zjazdom.

Chcel by som aj pre možných začínajúcich cyklistov v našej triede urobiť malú ukážku, aké túry sa dajú urobiť v Malých Karpatoch. Takou ústrednou trasou je Štefánikova magistrála, ktorá vedie naprieč celým pohorím Malé Karpaty. Začína sa na Devínskej kobyľe, pokračuje cez Kolibu na Červený a Biely Kríž, ďalej na Somáre a Pezinskú Babu končiac až za Smolenicami.

Ďalšou veľmi atraktívnou možnosťou je prejsť Malé Karpaty

po šírke, a to na Záhorie. Takýmto variantom je cesta napríklad z Peknej cesty v Rači do Borinky. Veľmi oceníte po takomto výkone kofolu v miestnom hostinci s názvom Pod Pajštúnom. Ak vám niečo hovorí tento názov, nie je to náhoda. V tom momente sa nachádzate kúsok od zrúcaniny hradu Pajštún. A komu by nestačil pohľad naň, môže si to vyšliapať až k nemu. Musím ale upozorniť, že kopec, ktorý mu predchádza, je výzvou i pre tých najskúsenejších cyklistov. Ale ten pohľad potom stojí za to. Alternatívou je namiesto Borinky ísť do Marianky, ktorá je známa najmä ako pútnické miesto.

Ďalšou možnou trasou je Železná studnička, cez ktorú sa môžete dostať na Kolibu. Na Kolibe treba vyzdvihnúť pomerne nový trend v cyklistike, a to freeride. Ak vám tento názov niečo hovorí z angličtiny, máte pravdu, ide o doslova voľnú jazdu. Títo páni, ale aj dámy sa púšťajú dole kopcom, po ktorom sa s ťažkosťami dá ísť aj pešo. Spomenúť treba dve trate, menej náročné Rohátku a doslova dych vyrážajúci Kameňák. Pre nás bežných cyklistov však bude stačiť klasické cross-country, čiže rezať si cestu cez krásne turistické cestičky a vychutnávať si čaro prírody a pohybu v lese.

Na záver by som chcel zvýrazniť motto cyklistov: Neexistuje zlé počasie, len zle oblečený cyklista!

Eubomír Šteffek

HockeyArena

Týmto článkom by som rád priblížil jeden nový fenomén, ktorý ovládol aj našu triedu. V minulosti to boli mánie ako céčka, zbieranie rôznych kartičiek a podobne. Nová technika si však berie so sebou aj novú zábavu, a to je práve tento prípad. Pre všetkých fanúšikov hokeja je na internete online manažér

HockeyArena.

Teraz by som chcel bližšie upresniť, v čom sa skrýva to tajomstvo úspechu HockeyAreny. Najväčšie pozitívum vidím v princípe hry, kde si vediete hokejové mužstvo, ktoré hrá proti ozajstným manažérom, nie nejakému počítaču. Po zaregistrovaní dostanete svoj

vlastný klub, v ktorom sa budete starať o všetko. Začína to starosťami o financie a správny chod zázemia, cez správny výber posíl do mužstva a otázku taktiky. Pri skladaní tímu je potrebné vedieť skĺbiť správnych hráčov, aby spolu tvorili jeden dobre namazaný stroj. Na začiatku sa to bude možno zdať ako nadľudská

úloha, ale časom a hlavne skúsenosťami každý nájde tú svoju správnu zostavu a lídrov tímu. Mimoriadne dôležitý je brankársky post. Pri tomto poste si treba dať najviac záležať na kvalite, pretože tvorí polovicu mužstva. Tím môže byť dobrý v útoku, ale keď necíti istotu v bráne, nemá šancu proti kvalitným súperom uspieť. Čo ja osobne oceňujem na HockeyArene je možnosť pracovať s mládežou. Každé dva týždne si máte možnosť vybrať talenty z vašej juniorskej prípravky. Ich budúcnosť treba dôkladne zvážiť, aby ste neurobili osudnú chybu, keď by ste vyhodili z mužstva budúcu hviezdu.

Rád by som spomenul aj niečo z histórie HockeyAreny. Tento onlinemanažér bol založený v apríli 2004. Ako väčšina podobných programov sa tiež pomaly rozbiehal, ale momentálne sa teší obľube vyše 30000 manažérov z rôznych krajín sveta od Brazílie, Mexika, Španielska po klasické hokejové národy ako Slovesko, Česko, Kanada, Švédsko, Fínsko, Rusko. To bola len hrstka zastúpenia HocekyAreny vo svete.

Je takmer isté, že táto hra vás chytí hneď, ako sa do nej dostanete. Veľké množstvo manažérov je dokonca schopné vstať po nočnom prepočte (1:00 hod.) a pozrieť si ako jeho zverenci zabojovali v

samotnom zápase. Niet sa im ale čo čudovať. Proste tento nový virtuálny svet vás strhne a vaši priatelia budú na vás pozerat' ako na blázna, keď im budete vysvetľovať, že máte zlú náladu, lebo ste práve vypadli z národného pohára, či vám nejaký holandský manažér práve vyfúkol hráča, ktorého ste na trhu sledovali už tri dni. Vaše reči sa im možno budú zdať zvláštne, ale len dovtedy, kým aj oni neokúsia tú atmosféru vzrušenia a napätia najrýchlejšej kolektívnej hry na svete. Potom už budete mať o tému rozhovorov určite postarané. My s Mišom a Mirom vieme o tom svoje.

Lubomír Šteffek

Budúcoročný hokejbalový turnaj

Budúcoročný hokejbalový turnaj sa nezastaviteľne blíži. Jediné, čo nás ešte od neho delí, sú letné prázdniny. Za posledné dva ročníky boli žiaci 2.Bg so 4.Cg rivali o titul majstra školy. Ďalší rok tomu už tak nebude, lebo tento rok žiaci 4.Cg maturujú a o rok sa už neuvidíme na školskom hokejbalovom turnaji. Hráči 2.Bg mali len týchto rivalov a ak neprídu nové talenty ako budúci prváci, tak si myslím, že nemajú konkurentov.

Spomínam si ako prišla 1.Bg na túto finále. Prehrala len o vlas s favoritmi turnaja, vtedy 3.Cg. Myslím, že mladí chlapci z 2.Bg majú veľkú šancu zapísať sa do histórie športu na GJH ako víťazi mnohých turnajov. Mnoho turnajov nás ešte čaká v novom školskom roku. Zostáva zdolať ešte basketbal, futbal, volejbal a spomínaný hokejbal. Myslím, že budúca 3.Bg bude veľký favorit vo všetkých disciplínach, nuž nech sa im darí!

Andrej Komada

Športové aktivity

Športové aktivity sú na GJH veľmi obľúbené, či už ide o loptové hry, šach alebo akékoľvek iné. Žiaci 2. B triedy tiež nie sú výnimkou. Nájdu sa tu športovci od futbalistov až po bojové umenia. Najúspešnejším športom je u nás zrejme futbal. Každý rok sa usporadúvajú futbalové a iné školské turnaje,

v ktorých už od prvého ročníka prekvapivo triumfujeme nad inými triedami. Jedine basketbal má z loptových hier má trochu rezervy, kde sa akosi nevedia presadiť, ale to bude zrejme len dočasná smola. V ostatných športoch sa zaraďujú medzi najlepších. Je tomu tak ako vo futbale, volejbale a najlepšie aj

v hokejbale, kde za dva ročníky sa vždy umiestnili na druhej priečke. Stále s tým istým súperom – terazšia 4.C, vtedy 3.C – ktorí boli jasní favoriti, ale v zápase to nebolo tak jasné. Ako som vravel na začiatku, šport je tu na GJH veľmi obľúbený. Športu zdar!

Andrej Komada

Vtipy

- Čo dobrého by ste mi poradili, pán hlavný?
- Inú reštauráciu.

Na hodine zemepisu.

- Na minulej hodine sme hovorili o zemeguli a o protinožcoch. Dávaj pozor, Jožko! Keby si teraz začal kopat' na Hviezdoslavovom námestí a kopal bez prestania vždy hlbšie a hlbšie, kam by si sa dostal?
- Do ústavu choromyseľných, pán učiteľ.

- Mirko, ako bolo v škole?
- Správal som sa ako partizán. Hodinu ma trápili, ale ani slovo zo mňa nedostali!

Perličky na dne školských úloh:

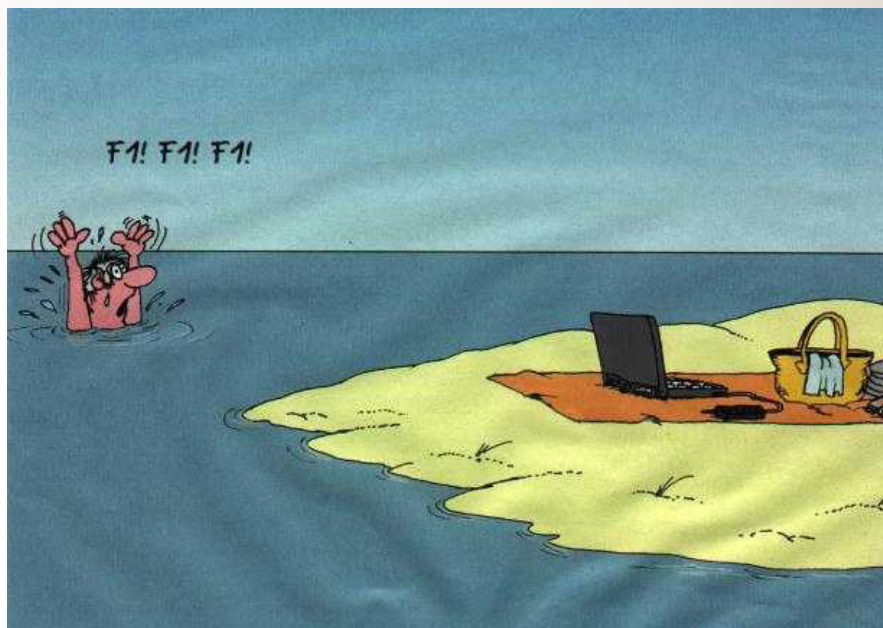
Vo Švajčiarsku nie je podnebie veľmi úrodné.

Albánci sú veľmi hornatý národ.

Pri Gbeloch sa pestuje nafta.

Faraóni IV. dynastie sa vyjadrovali pyramídami.

Keď sa vytne strom, nesmie sa nechať dlho stáť.

Cicero sa narodil roku 106 u Čierne mraky vznikajú vypa-
svojich rodičov. rovaním špinavej vody.

Medzi talianskymi syrmi vyniká Jánošík sa po smrti vrátil na štúdiá.
gondola.

Britským štátnym zriadením je Rodičia sa skladajú z otca a matky.
Anglicko, kde sa kráľ delí na dve Čím je kraj obývanější, tým je väčšie
snemovne. zemetrasenie.

Indiáni sa chovajú v národnom Keď je krava hlúpa, stane sa z nej
parku, aby vyhynuli. vól.

Deti Henricha VIII. boli Zozbieral: Michal Hajdin & Michal
vyhlásené za neplatné. Hozza

Krížovky

Sudoku

	7			5			4	
	9				8		5	
		3		7		6		1
	3			9		7		
		4	5	6		3		
		5			7		8	
3		8		1		5		
	4		6				7	
	6			4			3	

Doplňajte čísla od 1 po 9 tak aby v každom
stĺpci, riadku a malom štvorci bolo každé z
týchto čísel práve raz.

Maľovaná krížovka

[illegible]

8-smerovka

A	K	I	T	E	M	T	I	R	A	D	K	O
K	U	A	E	T	E	U	Č	O	K	S	Y	V
T	N	T	T	N	T	R	E	B	I	Š	O	V
O	G	A	O	A	A	C	S	N	Ž	J	I	K
V	F	T	V	M	L	I	K	E	A	V	O	U
O	U	R	A	O	O	I	O	K	K	Š	O	F
A	S	Y	Č	Č	V	B	Z	T	I	T	J	O
O	F	A	K	L	A	E	I	A	A	D	A	R
P	T	R	A	K	T	O	R	L	T	A	T	U
A	Á	A	I	A	L	I	R	O	G	O	E	É
V	R	R	V	K	L	A	D	O	V	K	R	R
A	A	Ý	R	A	A	A	R	S	R	N	K	O
Y	K	E	Č	R	A	D	A	R	U	J	E	M

AUTOMOBIL, AKTOVKA, AF-
RIKA, ARITMETIKA, AUTO,
TETOVAČKA, KATALYZÁTOR,
METALOVÁ, FAKLA, TRAKTOR,
KRETA, TREBIŠOV, KOŠIAR,
OTAVA, ROBME, TATU, ETNA,
KUNG-FU, TATRY, OPAVA, DRO-
GA, DARČEK, GURU, TURCI,
VKLAD, GORILA, DARUJEM,
KARÁT, KUFOR, LATA, VYSKOČ,
MORE, KÝVAŤ, VOJAK, RADA,
NAMOČ, RADKO

Tajnička

1. Priezvisko študenta 2.B, ktorý mal v 1. polroku na vysvedčení samé jednotky (krstné meno je Jozef).
2. Hlavný cudzí jazyk na GJH, ktorý sa musia učiť všetci.
3. Predmet, ktorý vyučuje p. p. Jankovičová.
4. Priezvisko p. profesorky, ktorá 2.B učí slovenský jazyk a literatúru.
5. Krstné meno p. p. Kospera, triedneho profesora 2.B.

*Výsledky nám nikam nepisielajte, aj tak by ste za to nič nedostali.

Zozbieral: *Michal Hozza*